

Національний університет «Острозька академія»
Факультет романо-германських мов
Кафедра англійської мови та літератури

Кваліфікаційна робота

на тему:

Функціонування лондонського діалекту Кокні в сучасній британській літературі (на прикладі роману Jennifer Worth “Call the Midwife”)

Виконав студент VI курсу групи А-61
напряму підготовки: 6.020303 «Філологія»
спеціальності «Мова та література (англійська)»

Басок Дмитро Романович

Науковий керівник: доц. Крайчинська Г.В.

Рецензент

(підпис) (прізвище та ініціали)

Острог-2020

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1 ІСТОРИЧНІ ТА СОЦІОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТУ КОКНІ	7
1.1 Поняття діалекту та соціалекту як загальноприйнятих явищ у мові та їхні особливості.....	7
1.1.1 Діалекти англійської мови та їх особливості.....	21
1.1.2. Структура діалекту.....	30
1.2. Поняття римованого діалекту	33
1.3. Особливості функціонування Кокні в британській культурі	37
РОЗДІЛ 2 ФУНКЦІОНУВАННЯ ДІАЛЕКТУ КОКНІ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	43
1.1. Історичні передумови виникнення лондонського діалекту Кокні	43
1.2. Граматичні особливості діалекту Кокні	49
1.3. Фонетичні особливості діалекту Кокні	52
1.4. Лексичні особливості діалекту Кокні	54
1.5. Функціонування діалекту Кокні у романі JenniferWorth“CalltheMidwife”	57
ВИСНОВКИ	66
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	70
ДОДАТОК А	76

ВСТУП

Актуальність дослідження. Актуальність даної теми зумовлена підвищеною зацікавленістю мовознавців до вивчення германських мов, зокрема основних діалектів англійської мови та лондонського діалекту Кокні для увиразнення ментальних та національно-культурних особливостей носіїв мови, а також для опису історичної епохи виникнення та вживання діалекту Кокні, що, в свою чергу, є прагненням зберегти й описати особливості культурної спадщини етносу.

Актуальність теми обумовлюється також і необхідністю узагальнення багатого теоретичного доробку з діалектології, початки якого сягають XIII століття й продовжуються до наших днів (наприклад, М. Маковський «Англійська діалектологія. Сучасні англійські територіальні діалекти Великобританії», 2015).

Вважаємо, що вивчення діалектів в історії кожної мови є безцінним матеріалом не лише для досконалого розуміння витоків мови, її історичного минулого, а також дозволяє оцінити і зрозуміти особливості становлення та розвитку літературної мовної норми, територіальних діалектів, різних соціальних та професійних говірок.

Дослідженню діалектів англійської мови приділяли увагу багато вчених XX століття, а саме В. Аракін, І. Іванова, Б. Ільш, Ю. Костюченко, Т. Расторгуєва та ін. Поняття діалекту все більше привертає увагу сучасної філології. Цю проблему розглядали також такі вчені-діалектологи як І. Гальперін, Г. Генне, М. Горке, Г. Еманн, В. Єлістратов, Г. Мозер, І. Пастух, С. Соколовська, М. Фахурдінова, В.Хом'яков, К. Якоб, Т. Шіппан. Розуміння поняття «діалект» і дотепер є відкритим питанням. Відомий лінгвіст В.Єлістратов характеризує діалект як «найновіший мовний варваризм».

У своїх роботах науковці висвітлювали питання особливостей діалектів англійської мови у період з XIX по XXI століття, проте особливих успіхів у дослідженні лондонських діалектів, зокрема Кокні, досягнуто не було, оскільки не враховувались територіальні розшарування мешканців та особливості поширення діалекту у межах певної території. Відтак, можна впевнено стверджувати, що вивчення лондонського діалекту Кокні є актуальним і у наш час.

Мета нашого дослідження – з’ясувати особливості та перспективи розвитку діалекту Кокні у британській літературі.

Для реалізації цієї мети розв’язуємо **такі завдання**:

- дослідити явища діалекту та соціалекту у сучасній англійській мові;
- визначити основи діалектології англійської мови;
- з’ясувати походження та визначити територію вживання діалекту Кокні;
- визначити граматичні особливості діалекту Кокні;
- визначити фонетичні характеристики діалекту Кокні;
- визначити лексичні особливості діалекту Кокні.
- визначити поняття римованого сленгу у діалекті Кокні;
- з’ясувати історичні особливості розвитку діалекту Кокні у Лондоні;
- проаналізувати вживання діалекту Кокні у британській літературі на прикладі роману Jennifer Worth «Call the Midwife»;
- зробити вибірку.

Об’єкт дослідження – розвиток лондонського діалекту Кокні в сучасній британській літературі.

Предметом дослідження є опис особливостей вживання діалекту Кокні у романі Jennifer Worth «Call the Midwife».

Методи дослідження. У нашому дослідженні ми використаємо низку дослідницьких методів, що дасть нам змогу ґрунтовніше дослідити тему та предмет нашого дослідження:

- описовий метод використано для опису ситуацій та випадків вживання конкретних лінгвістичних об’єктів діалекту Кокні, а також з метою опису формування їх сучасної інтерпретації;
- метод аналізу ми застосовуємо у процесі дослідження лінгвістичних особливостей діалекту Кокні та історичних особливостей появи самого діалекту;
- метод порівняння важливий для зіставлення граматичних та фонетичних характеристик діалекту Кокні;

- статистичний метод. Використовуємо для підрахунку статистичних даних використання тих чи інших фраз чи слів діалекту Кокні, та їх графічному відображенню;
- метод вибірки.

Практичну значущість дослідження вбачаємо у можливості використання його результатів для подальшого й досконалішого дослідження лондонських діалектів, а також діалектів Великобританії загалом.

Наукова новизна дослідження. Вперше, за нашими даними, зроблено спробу дослідити та описати особливості вживання діалекту Кокні у контексті його розвитку у британській літературі, а саме у романі Jennifer Worth «Call the Midwife».

Структура роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, пояснювальної записки до роботи та списку використаних джерел.

У вступі обґрунтовано актуальність дослідження, формулюються його цілі і завдання, описуються предмет та об'єкт дослідження, його практичне значення, а також використані в роботі методи.

У першому розділі та його підрозділах описуються основні поняття діалекту та соціалекту, структура діалекту як лінгвістичного явища, поняття римованого сленгу та особливості функціонування діалекту Кокні в британській культурі.

У другому розділі та його підрозділах ми виокремили граматичні, фонетичні та лексичні особливості діалекту Кокні. Крім того проводимо граматичний, фонетичний та лексичний аналіз вибраних фраз діалекту Кокні у романі Jennifer Worth “Call the Midwife” та аналізуємо історичні передумови виникнення діалекту Кокні у районах Лондона.

У висновках описуються і узагальнюються результати нашого дослідження та робляться висновки до дослідження..

Апробація магістерської роботи. Результати дослідження були оприлюднені на науково-практичній конференції “Лінгвосоціокультурні аспекти комунікації” (25 березня 2019, Острог), на XXXI Міжнародній науково-практичній Інтернет-конференції “Новини сучасної науки” (3 червня 2019) та на LV Міжнародній науково-

практичній Інтернет-конференції “Перспективні напрями наукових досліджень” (24 листопада 2020).

Публікації. За темою дослідження було опубліковано статтю «Функціонування лондонського діалекту Кокні в британських медіа (на прикладі серіалу “The EastEnders”)”[5], “Функціонування лондонського діалекту кокні в британських медіа та літературі”[6] та “Функціонування лондонського діалекту Кокні в британські літературі (на прикладі роману Jeniffer Worth “Call the Midwife”)”[7].

РОЗДІЛ 1

ІСТОРИЧНІ ТА СОЦІОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТУ КОКНІ

1.1 Поняття діалекту та соціалекту як загальноприйнятих явищ у мові та їхні особливості

Мова – це досить динамічна одиниця. Її склад не залишається в одному стійкому вигляді, а постійно змінюється. Вважаємо, що зміни в будь-якій мові можуть виражатись, по-перше, у тому, що певні лексичні одиниці виходять із вжитку або стають маловживаними, по-друге, у мові з'являються нові одиниці, які або замінюють ті, що вийшли із вжитку, або починають функціонувати поряд із ними тривалий або короткий час. Зазначимо, що уже існуючі в мові одиниці можуть набувати нових значень чи видозмінюватись. Окрім цього, завдяки розширенню сфери вживання окремої мови виникають її варіанти та діалекти.

Загально відомо, що діалект – це різновид мови, що вживається обмеженою групою людей, пов'язаних територіальною, професійною чи соціальною спільністю. За нашими переконаннями, поширення діалектів є одним з найцікавіших у сучасній лінгвістиці, оскільки воно дозволяє заглибитись в історичні, соціальні та культурні події окремої території, на просторах котрої використовується той чи інший діалект. Найчастіше поняття діалект уживають у значенні територіального діалекту. Згідно з поглядами української філолога Степана Бевзенка виділяють територіальний і соціальний різновиди діалектів. Бевзенко також подає таке визначення територіального діалекту: «різновид національної мови, якому властива відносна структурна близькість і який є засобом спілкування людей, об'єднаних спільністю території, а також елементів матеріальної і духовної культур, історично-культурних традицій, самосвідомості» [8, 20 с.].

Зазначимо, що існує багато визначень терміна «діалект». Головним чином це пов'язана з великою кількістю груп науковців, які досліджували це явище та зверталися до різної методів чи способів дослідження, а також працювали за тих чи інших історичних умов. У підсумку немає єдиного визначення даного поняття.

Відтак, звернімося до найрозповсюдженіших з них. До прикладу, Енциклопедія Britannica подає таке визначення терміну «діалект»: «Діалект – це варіація мови, яка дає змогу зрозуміти звідки походить людина. Зазвичай розрізняють територіальні діалекти та соціальні діалекти. Кожна група характеризується тими чи іншими особливостями вживання мови»[53].

Натомість, Енциклопедія Сучасної України вказує, що «діалект – це різновид певної мови, що разом із літературною становлять національну мову; яка в свою чергу є засобом спілкування між представниками однієї територіальної чи соціальної групи» [22] .

При дослідженні словників англійської мови, а саме Meriam Webster, знаходимо наступне визначення: «Діалект – це регіональний різновид мови, що відрізняється особливостями лексики, граматики та вимови від інших регіональних різновидів і складає разом з ними єдину мову, якою розмовляє той чи інший прошарок населення, який проживає в тій чи іншій територіальній зоні.»[55]

До проблеми визначення поняття зверталось також чимало авторів. Так на переконання М. Маковського, «діалект - це територіальний, тимчасовий або соціальний тип мови, що використовується більш-менш обмеженою кількістю людей і відрізняється за своєю структурою (фонетикою, граматиною, лексичним складом та семантикою) від стандартної мови, яка сама є найбільш престижним діалектом в соціальному плані.» [35]

Результати здійсненого аналізу дозволяють зробити висновок, щооча термін «діалект» дуже популярний, термінологічною точністю він не володіє. Проте, нам вдалося зафіксувати певні закономірності та узагальнити його найважливіші властивості:

1. Діалект не відноситься до літературної лексики. Вважаємо, що це слова і вирази, що знаходяться за межами літературної мови – відповідно до вимог сучасної літературної мови.

2. Діалект – це лексика, що виникає і вживається, в першу чергу, в усному мовленні.
3. Діалект – це емоційно-забарвлена лексика.
4. Для діалекту властива фамільярна властивість в тій чи іншій мірі в більшості слів і словосполучень. Зазначимо, що ця властивість визначає стилістичні межі вживання діалекту.
5. Відмінною рисою фамільярного емоційного забарвлення слів і виразів діалекту є широке розмаїття відтінків. Можливе презирливе, грубе, зневажливе, іронічне, глузливе забарвлення діалектових слів та словосполучень.
6. Діалект можна класифікувати по частоті вживання (загальноновживаний і вузько уживаний) і по поширеності (загальновідомий і маловідомий).
7. Для середньо статистичного носія мови більшість діалектних слів і словосполучень можуть бути малозрозумілими або незрозумілими зовсім (особливо в момент їх виникнення). Причиною цієї властивості є те, що діалект може бути запозичений з інших соціолектів з іншим значенням або запозичений з інших мов.
8. Діалект - ця яскрава і експресивна лексика, яка йде в ногу з часом і реагує на зміни в житті суспільства.

В історії діалектології погляди на діалект, на принципи його відособленості, його структурні особливості були різними в різних діалектологічних школах та в різні історичні періоди. Наприкінці 19 - початку 20 ст. деякі представники римської діалектології (Г. Шухардт, П. Мейєр, Г. Періс, Ж. Гіллієрон) заперечували існування діалектів. На їх думку, насправді існують лише межі окремих діалектних явищ та їх проекції на карті - ізоглоси, які не утворюють жодної єдності, і тому неможливо розрізнити діалекти. У той же час, німецькі та швейцарські діалектологи (Ф. Вреде, К. Хааг, Т. Фрінгс, Л. Гоша) вказують на реальність діалектів: наявність ядра та периферії в них.[47, 130 с.]

Маємо підкреслити, що одним із перших дослідників, що розглянув традиційні діалекти Англії, був Александр Елліс. Його дослідження, було сформоване на основі двох уривків для читання і списку слів з 900 лексемами, що були розіслані 800 волонтерам з усієї Англії. Дані дослідження лягли в основу мапи, що показувала різноманітність діалектів великого Південно-західного/Південного району, Східного та Центрально-Східного районів, верхню Північ (upper North) та нижню Північ (lower North).[14] Зазначимо, що в подальшому цю роботу продовжили в рамках проекту «Дослідження діалектів англійської мови» (Survey of English Dialects, 1950-1961). На сьогодні, найновішу класифікацію діалектів запропонував відомий дослідник Пітер Траджил, проте у ній він також притримується загального розподілу на Північ та Південь, де південний регіон поділено на дві області, а північний на три [56].

Загалом, незважаючи на відмінності в методології та результатах, в Англії можна виокремити дві основні діалектні групи: Північну і Південну. На нашу думку, такий розподіл є результатом англо-саксонської моделі розселення, коли територіальні бар'єри відділяли різні групи населення. Пітер Траджил ілюструє таке розмежування на прикладі Фенських боліт, які знаходяться на сході Англії.[8] За даними його дослідження, як на півночі, так і на півдні боліт носії мови зазвичай вимовляли слова laugh і butter як /laf/ і /booter/. Однак на південь від лінії вимова почала змінюватися, а на півдні ні. В результаті, оскільки люди на півдні і півночі були роз'єднані, і болота було важко перетнути, то зараз в північніших районах ці слова вимовляються як і раніше, натомість на півдні laugh \ 'laf\ має довгий голосний звук, а вимова butter \ 'bə-tər\ подібна до сучасної вимови цього слова.

В аналогічному напрямку працювали І. Г. Матвіяс, Е.Дайт та С.П.Бевзенко. У своїх роботах автори намагались дослідити діалект як явище незвичайне і самобутне, проте їхні дослідження вважаємо незавершеними. Щодо вимови та частково словникового складу, діалекти зберігають деякі свої особливості, звичайно властиві для мови порівняно малоосвіченої частини населення. За теорією Бевзенко, діалекти англійської мови поділяються на ротичні (rhotic) і неротичні (non-rhotic). Ротичними діалектами називаються діалекти, в яких вимовляється звук [r] в словах на кшталт

слова doctor (лікар). Ротичним, є, наприклад, шотландський діалект англійської мови, більшість діалектів Північної Америки, індійський діалект. Літературна англійська мова, австралійський, новозеландський, південно-африканський діалекти — неротичні варіанти англійської мови [8, с. 50].

Дослідженню діалектів англійської мови також приділяли увагу багато наших вітчизняних вчених, а саме: Г. Б. Антрушина., О. Р. Афанасьєва, Л. Г. Верба, Ю. П. Костюченко, В. М. Жирмунский, А. А. Брагіна. У своїх роботах вони висвітлювали питання особливостей діалектів англійської мови у різний період.

Різні аспекти територіальної варіативності англійської мови Великобританії вивчалися такими лінгвістами, як М. М. Гухман, М. М. Маковський Д. А. Шахбагова, О. І. Бродович та ін. За їхніми переконаннями, історію розвитку англійської мови можна умовно розділити на три етапи: давньоанглійський період, середньоанглійський період, період сучасної англійської мови. Історично відомо, що англійська мова бере свій початок від мови давньогерманських племен (англів, саксів і ютів), що переселилися в V-VI століттях з континенту в Британію. Складна взаємодія давньогерманських племінних діалектів, принесених у Британію, населену кельтськими племенами (бритами і галами), та англійської народності, призвела до утворення територіальних діалектів на старій племінній основі. У свою чергу, у давньоанглійський період (VI-XI ст.) англійська мова була представлена чотирма діалектами: нортумбрійським, мерсійським, усекським і кентським [1, 19 с.].

Едуард Сапір в своїй роботі “An Introduction to the Study of Speech” стверджував, що термін «діалект» має дещо різні конотації для лінгвістів та для простого народу: «Для лінгвіста немає принципової різниці між «діалектом» і «мовою», тобто можуть бути продемонстровані генетичні зв'язки, хоча і віддалені, з деякими іншими мовами. Його набагато більше цікавить наявність і ступінь історичних взаємозв'язків, що проявляються в мовленні. Якщо одночасно функціонують чітко подібні форми мовлення, лінгвіст ніколи не буде сказати, що один з них є діалектом іншого, але лише те, що вони однаково є діалектами одного загального прототипу, відомого або гіпотетично реконструйованого». У менш технічному або суто повсякденному

вжитку Сапір надає термін «діалект» дещо інші конотації: «Вважається, що людська мова поділяється і стандартизується на низку загальноновизнаних форм, які називаються “мовами”, кожна з яких у свою чергу має ряд менш значущих варіантів, відомих як діалекти. Діалект розглядається як відхилення від стандартної норми, у багатьох випадках навіть як спотворення».

На нашу думку, поняття діалекту є доволі близьким для кожного з нас і завжди присутнє у нашому щоденному лексиконі. Десятирічні дослідження діалекту довели, що він є невід’ємною частиною всенародної мови, а також нерідко складає і основну частину її лінгвістичного складу.

Вважаємо, що особливі проблеми розуміння діалектів пов'язані із їхнею передачею при перекладі мови іноземців. Поява таких мовних одиниць в оригіналі може бути мимовільною або навмисною. У першому випадку людина, недостатньо володіючи знаннями, використовує спотворені форми не маючи на те наміру чи причини. Слухач, чуючи діалектну мову, співвідносить сприйняте з граматично-правильними формами загальноприйнятої літературної мови, здогадуючись, яку форму мала на увазі людина, здійснюючи переклад з діалекту на загальну мову [18, с. 23].

Зазначимо, що у багатьох мовах є стандартні, загальноприйняті способи зображення не літературного мовлення людини, що належить до певної національної групи чи має певний соціальний статус, і вживає при спілкуванні не літературну форму мови. Ці способи різні для різних мов, тому передача англійської мови або мови німців буде кардинально відрізнятися від передачі мови китайців.

Прийоми передачі літературної мови і мови, в якій присутня значна кількість діалектів, багато в чому умовні, хоча вони можуть відображати і реально існуючі відмінності між мовами. Наприклад, помилки у відмінюванні дієслів характерні для всіх іноземців, що починають вивчати українську мову, а заміна синтетичної форми майбутнього часу на аналітичну («Я буду йти» замість «Я піду») властива для носіїв німецької мови, але не носіїв французької, зважаючи на структуру формування часів у мові.[22, с. 40].

Застосування діалектних форм нерідко є характерним для розмовного стилю, відмовою від використання більш складних граматичних форм (підрядних речень, дієприслівникових та дієприкметникових зворотів та ін.) [23, с. 57]. При цьому слід враховувати, що деякі стандартні способи вживання не літературної, а діалектної мови можуть свідчити, що мовцем є не лише іноземець, але неосвічена людина.

Вважаємо, що вивчення діалектів та їх особливостей дає можливість досліджувати становлення та розвиток значення слів. Діалект характеризується відносною єдністю його особливостей і вживається як засіб спілкування на обмеженій території. Загальновідомо, що Великобританія не є однорідною державою. До її складу входять: Англія, Шотландія, Уельс та Північна Ірландія. Історична доля цих князівств чи королівств складалася по-різному. Так, завойовники англо-сакси принесли з півночі континентальної Європи свою мову у V-VI століттях нашої ери і успішно запровадили її серед місцевого кельтського населення сучасної Англії, нижньої частини Шотландії, північної Ірландії та східного Уельсу. З численних діалектів-завойовників (англів, саксів, ютів та фризів) й утворилася сучасна літературна англійська мова (на базі лондонського діалекту) та такі її діалектні варіанти як шотландська, валлійська та ірландська англійська, оскільки мова англо-саксів підпала у даних регіонах під величезний вплив місцевих кельтських мов, що і стало причиною подальших розбіжностей [1, 12 с.].

Не можна не зважати на те, що у своєму складі давньоанглійська мова мала запозичення з латинської та кельтської мов. Серед запозичень з латинської розрізняють два шари:

1) найдавніший шар – слова, запозичені германськими племенами у римлян до переселення в Британію, і після переселення – у кельтів. Це слова, пов'язані з предметами матеріальної культури, торгівлі та сільського господарства. Наприклад: win “вино” (від лат. vinum), weall “стіна” (від vallum), milln “млин” (від molinum), plante “рослина” (від planta) та ін.;

2) другий шар – слова, що відносяться до релігії і пов'язані з введенням християнства, започаткованим у 597 році, наприклад: biscop “єпископ” (від

episcopus), cleric “духовна особа” (від clericus), candel “свічка” (від candela) та ін [2, с. 145].

Відтак, поповнення лексичного складу англійської мови відбувалося не тільки за рахунок асиміляції слів, що означали вже відомі поняття, але і внаслідок проникнення в англійську дійсність нових рис життя. Так, в англійській мові з’явилися французькі слова manor (феодалний маєток), peasant (селянин), government (уряд), council (королівський рада), people (народ). Були запозичені деякі слова, пов’язані з релігією і юриспруденцією: religion, saint, pray, judge, crime, prison; військові терміни: army, soldier, captain, officer, battle; деякі афікси: -ment, -ess, -age, -able, -ible, -ance, -re, -en, -dis [3, с. 269].

За нашими переконаннями, діалект має яскраве національно–мовне та соціальне забарвлення. Найчастіше він використовується в художніх творах для надання образної характеристики персонажу. Діалект розвивається та змінюється дуже швидко. Проте, це лексичне утворення може легко утворитися, так і легко зникнути. Ці всі зміни відбуваються для спрощення усної мови та її розуміння. Діалект є дуже живим та динамічним утворенням, що використовується у різних сферах суспільного життя.

Показовим у цьому плані є образний опис діалекту у відомій роботі “ Words and their Ways in English Speech” написаній Дж. Б. Гріноу та Дж. Л. Кіттрідж: “Діалект – це мова–бродяга, яка тиняється в околицях літературної мови і постійно намагається пробити собі дорогу в найвишуканіше суспільство” [9, с. 41]. Зазначимо, що образність в науковій прозі, застосовується для додаткового роз’яснення тих чи інших описуваних явищ, а також для вираження ставлення автора до цих явищ, а не для визначення сутності явища. У даному випадку, вживання метафори для визначення поняття терміну діалекту не роз’яснює дане явище, а навпаки, затемнює його зміст.

Також, слід зазначити, що у сучасній зарубіжній лексикографії поняття діалект зміщується з такими поняттями як діалектизм, жаргонізм, вульгаризм, розмовна мова, просторіччя та ін.

Однак, незважаючи на те, що багатьма зарубіжними теоретиками лексикології висловлені найрізноманітніші й часто суперечливі точки зору щодо питання про

діалект, всі вони приходять до одного і того ж висновку: діалекту не місце в англійській літературній мові. Це пояснюється тим, що поняття діалект в англійській лексикографії змішується зі словами та фразеологізмами, абсолютно різнорідними з точки зору їх стилістичного забарвлення і сфер вживання [15].

Джонатан Голсуорсі зазначає, що до англійського загальнонаціонального лексичного стандарту мови з різних діалектів ввійшли такі слова, як bluff, billet, minx, flummoх, ripping, humbug, flog, soccer, yarn, shabby, sham, pluck – «смівлівість», whitewash, baggage – «дівчина», bet, bore, chap, donkey, hoax, kidnap, mob, odd, trip, character – «людина», to bolt – «тікати» та інші [54, с. 56].

Є очевидним, що діалектні лексичні одиниці формуються за допомогою заміни в лексичному значенні мовних одиниці, використанням метафоричних, фразеологічних та синонімічних конструкцій та інших лінгвістичних підходів задля надання висловлюванням необхідного експресивного забарвлення. Якщо ж зупинитися на більш детальному аналізі, то всі діалектні лексичні одиниці можна об'єднати у наступні морфологічні групи:

- 1) дієслівні – 31%;
- 2) іменникові – 42%;
- 3) прикметникові та прислівникові – 22%;
- 4) вигуківі – 5 %

Таким чином, через свою гнучкість та постійний рух, діалект постійно змінюється. А це призводить як до появи нових слів, так і до нових значень вже існуючих лексичних одиниць [38].

Класифікація сучасних англійських територіальних діалектів приносить багато серйозних труднощів. Це зумовлено, великою хиткістю їх меж, а також впливом мовного стандарту, що зачіпає також межі на поширення діалектної мови.

У своїй праці “The Existing Phonology of English Dialects” А. Елліс звертався до проблеми кваліфікації. Вважаємо, що ця класифікація хоча і не позбавлена недоліків, проте в цілому досить точно відображає діалектну карту сучасної Великобританії і прийнята за основу багатьма діалектологами. Відтак, згідно із схемою А. Елліса,

сучасні англійські територіальні діалекти можна класифікувати таким чином: північні діалекти, середні діалекти, східні діалекти, західні діалекти, південні діалекти.

Вважаємо, що однією з основних особливостей сучасних англійських територіальних діалектів (як і діалектів інших мов) є їх консерватизм. Так, ті чи інші відхилення від літературного стандарту обумовлені в своїй більшості не еволюцією, а саме відсутністю еволюції: у діалектах зберігаються багато мовних явищ різних періодів історії мови, а також різного роду іншомовні напашарування – скандинавські, норманські та ін. Зазначимо, що соціальні діалекти включають в себе цілий ряд генетично, функціонально і структурно різноманітних явищ. У свою чергу, професійні діалекти, або жаргони (арго) – це різновид соціального діалекту, що об'єднує людей однієї професії чи одного роду занять [50, с. 35]. Вони складаються з більш-менш довільно обраних, видозмінних і сполучуваних елементів однієї або кількох природних мов та вживаної (зазвичай в усному спілкуванні) окремою соціальною групою з метою мовного відокремлення, відділення від інших частин цієї мовної спільності, іноді в якості таємних мов [50, с. 40].

Цілком особливу позицію серед соціальних діалектів в англійській мові займає так званий діалект. Під це поняття нерідко підводяться найрізноманітніші явища лексичного і стилістичного плану. Найвідоміший дослідник англійського діалекту Е. Партрідж та його послідовники визначають діалект як «існуючі в розмовній сфері вельми неміцні, нестійкі, ніяк не кодифіковані, а часто і зовсім безладні і випадкові сукупності лексем, що відображають суспільну свідомість людей, що належать до певного соціального або професійного середовища».

Усе це свідчить про те, що діалект розглядається як свідоме, навмисне вживання елементів загальнолітературного словника в розмовній мові в чисто стилістичних цілях: для створення ефекту новизни, незвичайності, відмінності від визнаних зразків, для передачі певного настрою мовця, для додання висловленню конкретності, жвавості, виразності, точності, а також, щоб уникнути штампів та кліше [4, с. 301].

Нарешті, соціолект або соціальний діалект вважається, відгалуженням загальнонародної мови, що вживається в середовищі окремих соціальних, професійних, вікових та інших груп населення. Він характеризується специфічними

особливостями у формуванні, доборі й використанні певної частини лексикологічних та фразеологічних засобів. Великий обсяг словника таких груп зумовлюється ступенем їхньої відокремленості від інших носіїв мови і включає в себе як специфічні повнозначні слова – іменники, прикметники, дієслова, прислівники, так і числівники, займенники чи загальнонародні слова у різноманітних значеннях. Варіювання у користуванні лексичними засобами залежить від середовища і сфери вживання соціолекту [24, с. 86].

Окрім належності до певної території, діалект може існувати в межах будь-якого соціального та професійного об'єднання, оскільки заняття, коло інтересів тощо має певний вплив на мовленнєві характеристики людей. Належність до певного класового, соціального походження, середовища, в якому людина постійно обертається, також сприяє появі деяких мовленнєвих особливостей. [22, с. 57] Крім того, існують вікові особливості мови, тобто мова дитини зазвичай відрізняється від мови дорослого, мова старшого покоління досить часто відрізняється від мови молодшого. На варіативність мовлення впливає і рівень освіти – освічена людина говорить інакше, ніж неосвічена людина. Загалом можна сказати, що не існує жодного суспільства, в якому б не існувало соціальних діалектів, однак важливо відзначити, що чим менше класових відмінностей у суспільстві, тим менше відмінностей у мовленні. Зважаючи на вищезазначені факти, виділяємо такі соціальні діалекти:

1) професійні діалекти - різновид соціального діалекту, що об'єднує людей однієї професії чи професії;

2) жаргони (argo) - діалекти, що складаються з більш-менш довільно обраних, модифікованих та поєднаних елементів однієї або декількох природних мов і використовуються (як правило, в усній комунікації) окремою соціальною групою з метою мовної ізоляції, відокремлення від решта даного мовного співтовариства, іноді як секретні мови (наприклад, злочинський жаргон).

Зокрема такі науковці як А. Елліс та М. Руденко відзначають такі різновиди англійського жаргону:

а) «зворотний сленг» (наприклад, uob замість хлопчика);

б) «центральный сленг» (наприклад, ілкем замість молока);

в) «римований сленг» (коли певне слово замінюється першим компонентом римованого знімка фрази. Наприклад, гроші замінюються хлібом (хліб та мед); обличчя замінюється човном (човен);

Окрім такої характерної риси жаргону, як спотворення існуючих слів мови, він також містить запозичення з інших мов, і ці лексеми як би «підлаштовуються» під форму тих, що використовуються та належать до рідної мови.

Стосовно сленгу, зазначимо, що віє займає особливе місце серед англійських соціальних діалектів. Зазвичай це поняття приховує найрізноманітніші одиниці лексичного та стилістичного рівня. Одним із найбільших дослідників англійського сленгу є Е. Партрідж. Він, як і його послідовники, визначає сленг як «існуючий у розмовній сфері, дуже крихкий, нестійкий, не кодифікований жодним чином, і часто повністю невпорядковані та випадкові набори лексем, що відображають суспільна свідомість людей, що належать до певного соціального чи професійного середовища». [Patridge 1960] У цьому аспекті, сленг розглядається як навмисне, навмисне використання елементів загальної літературної лексики в розмовній мові для суто стилістичних цілей: для створення ефекту новизни, незвичності, відмінності від визнаних зразків, для передачі певного настрою оратора, щоб зробити висловлювання конкретним, жвавим, виразним, точним, а також уникати штампів, кліше.

За нашими переконаннями, в англійській мові діалект має яскраво виражений емоційний та експресивний характер. Основна особливість діалекту – це його спільність для всіх соціальних груп носіїв мови. Проте найважливішою властивістю діалектизмів є їхня грубо-цинічна чи груба експресивність, зневажлива і жартівлива образність, іронічне або презирливе забарвлення, що відрізняє їх від синонімічних

літературних слів і словосполучень (Див. Таблиця 1).

Таблиця 1.

Діалектизм	Літературний еквівалент
hit the hay	go to bed
saw bones surgeon	doctor
to get a roasting	to be badly beaten
to go through the roof	to go up suddenly
to moan	to complain.

Зазначимо, що діалект має широкий діапазон вживання. Багато людей, а особливо молодь, вживають діалект у своєму мовленні тому, що бажають бути сучасними, стильними. Інші користуються діалектом, як засобом спілкування, який має відтінок відвертості, неформальності, виражає товариську і легкість спілкування. Діалектові слова та вирази емоційно забарвлені та часто вживані в переносному значенні.[23, с, 54]

Діалект – це частина лексики, яка надто швидко змінюється за значенням. Якщо слово або вираз втрачає новизну, його змінює новий діалект. Це альтернативна лексика. Діалект не може існувати в минулому, він постійно оновлюється. Його життя коротке і має сумнівну репутацію. Він або осідає в мові, або ж його забувають. Проте у діалекту багаті ресурси. Американський діалект традиційно вбирає будь-яке яскраве слово, яке потрапило до нього: “You so Obama – This slang phrase is in reference to U.S. President Barack Obama”. Ця діалектова фраза посилається на колишнього президента США – Барака Обаму. Бути «таким Обамою» означає, бути дуже крутим і розумним. Наприклад “She just go taccepted to Harvard University. She’s so Obama” означає: “Її прийняли до Гарвардського університету. Вона така крута” [13].

Діалект охоплює майже всі сфери життя, описує майже всі ситуації, окрім тих, що не є емоційно забарвленими, тому що діалектове слово народжується як результат емоційного становлення мовця до предмета розмови. Діалект – це постійне словотворення, в основі якого є принцип мовної гри. Нерідко саме комічний, ігровий

ефект головний у діалектовому тексті. Мовцю важливо не тільки “що сказати”, але й “як сказати”, щоб бути цікавим оповідачем.

Отже, останніми десятиліттями діалект відіграє особливо важливу роль у збагаченні лексики стандартної англійської мови. Діалект – це конотативно забарвлена лексика та фразеологія, яка вийшла за межі певних соціальних груп, має загальномовний характер, широко вживається в розмовній мові, проте її не вважають “стандартною” чи літературною.

Діалект найчастіше залежить від соціального статусу людей, що його використовують, їхньої національності, професії, хобі. Однак він завжди вирізняється більшою експресивністю і точністю, ніж загальноновживана лексика. Характерним для діалекту є метафоричність та перевага репрезентативної функції над комунікативною.

Діалект з його надзвичайним семантичним багатством, різною розмаїтістю асоціацій є ефективним засобом прояву людиною своєї індивідуальності, передачі своїх думок і почуттів у найрізноманітніших ситуаціях. Найголовніша вимога до новоутворених діалектових одиниць полягає в тому, щоб вони мали звучну вимову та експресивну забарвленість, адже саме це є основною гарантією того, що такі діалектизми “приживуться” у певному комунікативному середовищі [11].

Незважаючи на те, яким способом утворене діалектове слово, чи все правильно з граматичного або фонетичного поглядів, для нього завжди характерне особливе співвідношення матеріального значення й емоційного забарвлення, тобто більша питома вага емоційного забарвлення.

Отже, діалект в англійській мові використовується для передачі експерсії, емоційного стану, іронічного або презирливого забарвлення. Важливо зазначити що діалект використовується у всіх ситуаціях за виключенням нудних, адже діалект з’являється в результаті емоційного ставлення мовця до предмета розмов.

1.1.1 Діалекти англійської мови та їх особливості

Однією з особливостей багатой історичної спадщини Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландія є існування таких основних діалектів, як Кокні, Джорді, Дорік та ін. Ця різноманітність пояснюється відмінностями в діалектах, на яких говорили різні англосаксонські племена, які заклали основу англійської мови у Великій Британії. Іншими факторами є проміжок часу, за який англійська мова поширилася і вкорінилася на даній території. У цей часовий проміжок відмінності ще більше поглибилися. Зазначимо, що також відбувся контакт з іншими мовами, такими як кельтська, норвезька та французька [26].

У сучасній англійській мові розрізняють: Аристократичний (The posh English accent), Уельський (The Welsh English accent), Шотландський (The Scottish English accent), Ліверпульський (The Liverpool English accent or Scouse), діалект Кокні (The Cockney English accent), Ірландська англійська (The Irish English accent), Американська англійська (The American English accent), Південно-американська англійська (The southern US accent), Нью-йоркський діалект (The NY English accent), Австралійська англійська (The Australian English), Канадська англійська (The Canadian English) та ін. [27, с. 47-49] Нижче подано коротку історичну довідку та деякі особливостей їх вживання:

- **Аристократичний (The posh English)** - властивий вищих верствам суспільства, престижний варіант вимови. Характерною особливістю є зрозумілість і чистота, всі приголосні вимовляються неспішно і звучно. Цей варіант вживається багатьма світовими ЗМІ. [27, с. 47]
- **Уельський (The Welsh English)** – уельський діалект англійської мови, яким розмовляють жителі князівства Уельс. Він схильний до впливу уельської граматики і часто включає в себе слова, вигадані місцевими жителями. [27, с. 47]
- **Шотландський (The Scottish English)** – особливістю їх вживання є те, акценти шотландського діалекту різняться в залежності від регіону. Наприклад, речення «I'm going to take the baby to the river for a picnic» («Я відведу дитину до річки на пікнік») на заході прозвучить, як «Um gunny tak the wee'un ta the ruvur fe a

русніс» , а на сході – «Ah'm gonny teak the wee bairn te the riv'r f'r a русніс». В активному вжитку цього діалекту перебувають слова aye (та), bonny (гарний), lassie (дівчисько), wee (крихітний) та ін. Шотландський діалект всім відомий тим, що звук / r / у ньому твердий і довший, ніж у стандартній англійській мові. [27, с. 47]

- **Ліверпульський (The Liverpudlian English or Scouse)** – цей акцент найбільш впізнаваний і відомий своїми жорсткими носовими тонами. А ще в ньому швидка і висхідно-низхідна тональність. Послухайте The Beatles і вам відразу стане зрозуміло. [27, с. 47]
- **Кокні (The Cockney English)** - одна з найбільш примітних особливостей цього діалекту – це округлення дифтонга / ai /, він більше схожий на / oi /, а I вимовляється як / oi /, find – / foind / і ін. А ось дифтонг / ei / звучить як / ai / в словах face, rain. Ще одна особливість – це вимовляти звук / h / на початку слів перед голосними звуками і опускати в тих словах, де є буква h, наприклад, Ham вимовляється як / æm /, а egg – / heg /. І, звичайно ж, міжзубні / ð / і / θ / в літеросполученні th вимовляються, як / v // f /, а Three буде звучати, як / fri: /, а that – / væt /. [27, с. 48]
- **Ірландська англійська (The Irish English)**. У ній звук / r / чітко вимовляється у всіх положеннях, наприклад: car – / ka: r /, corner – / korner /, far – / fa: r /. Звук th / θ, ð / замінюється глухими / t /, / d /: that – / dæt /, thirty – / tɜ:ti /. Дифтонг / ai / вимовляється як / əi /, наприклад like – / lɔik /, Irish – / ɔiɪʃ /. Ірландський англійська музикальний і співучий. Дуже відома особливість ірландців не говорити «так» (yes) або «ні» (no). У відповідь вони просто повторюють дієслово питання: Do you drive? – I do. Can you sing? – I can not. [27, с. 48]
- **Американська англійська (The American English)** Характерна риса – звук / r / вимовляється набагато виразніше і у всіх положеннях. Тобто first – / fɜrst /, hard – / ha: rd /, snore – / snɔ:r /. Звук / æ / в словах типу ask, class, dance, demand (адже в британському англійською в словах такого типу цей звук вимовляється / a: /). Також в словах типу bother, hot, gone, rob, want звук / o / вимовляється як

/ a: / . І, нарешті, звук / ju: /, який вимовляють як / u: / після букв d, n, s, t (duplicate, student, tune). [27, с. 48]

- **Південно-американська англійська (The southern US)**. Діалект дуже відомий скороченнями. Наприклад, у'all – скорочення від you all. Справжній южанин скаже при вітанні Hey, у'all («Всім привіт!»). На півдні США ви обов'язково почуєте Howdy? = How do you do? (Розм. «Привіт!») Або Wassup? = What's up? («Як справи?»). [27, с. 49]
- **Нью-йоркський діалект (The NY English)**. Від американської англійської Нью-йоркський діалект відрізняє більш довга вимова голосних звуків, як, наприклад, в слові talk – / tawk /, опускання приголосних у кінці слова, наприклад, want – / wan /, «проковтування» звуку / r / у словах типу morning – / mawning / і, що дивно, навпаки, додавання звуку / r / у словах, наприклад: soda – / soder /, idea – / idear /. [27, с. 49]
- **Австралійська англійська (The Australian English)**. Вважається найбільш складним з усіх варіантів англійської мови в світі, до того ж, має безліч відмінностей, в залежності від регіону. Австралійська мова багата на скорочення типу bikkie для biscuit («печиво»), truckie для truckdriver («водій вантажівки»). [27, с. 49]
- **Канадська англійська (The Canadian English)**. Це, по суті, суміш американської і британської англійської, проте канадська все ж ближче до американської. Дуже часто вживається eh в різних випадках: від вигуків до емоційного підсилювача слова в кінці речення. [27, с. 49]

Зазначимо, що сучасна англійська мова має велику кількість регіональних діалектів. Їх різноманітність у Великобританії значно більша, ніж в інших англомовних країнах. Так, у Великобританії існують шотландський діалект, група північних, центральних (східно-центральних, західно-центральних), середніх, південних і південно-західних діалектів. Вони класифікуються наступним чином:

- кокні (Cockney) – термін для ряду історичних діалектів районів і ремісничих цехів Лондона; скауз (Scouse) – діалект жителів Ліверпуля;
- джорді (Geordie) – діалект жителів Нортумберленда, зокрема, Ньюкасла;

- East Anglia (Східна Англія);
- Birmingham (Brummy, Brummie) (Бруммі);
- South Wales (південний Уельс);
- Edinburgh (Едінбург) – також вважається діалектом мови Lowland Scots;
- Belfast (Белфаст) Cornwall (Корнуолл); Cumberland (Камберленд);
- Central Cumberland (Центральний Камберленд);
- Devonshire (Девоншир);
- East Devonshire (Східний Девоншир);
- Dorset (Дорсет); Durham (Дарем);
- North Lancashire (Північний Ланкашир);
- Northumberland (Нортумберленд).

Для діалекту кокні характерна особлива вимова, неправильність мовлення, а також римований діалект. Відтак, деякі англomовні актори для комічного ефекту використовують у своїй мові фальшивий акцент, схожий на кокні, який іноді часто називають мокні (mockney). Уельські діалекти англійської мови (Welsh English, або Wenglish) – не збігаються зі стандартними формами англійської мови, якими користується населення Уельсу (і почасти емігранти з Уельсу, які живуть в інших частинах Великобританії).[58, с. 79]

Своїми типовими особливостями уельські діалекти зобов'язані, з одного боку, своєму тісному зв'язку з діалектами Західної Англії, а з іншого – субстратним впливом валлійської мови. Шотландська англійська мова. Варто зазначити, що статус цієї говірки досі не визначений. Деякі лінгвісти вважають її національним варіантом, деякі – діалектом. У Шотландії англійською говорять стільки ж, скільки в самій Англії. У районах високогір'я і островів північної та західної Шотландії вона є рідною мовою тисяч носіїв. Стандартизована форма цієї мови під назвою «шотландський діалект» (Scots) використовувалася при дворі і в літературі аж до приходу періоду Реформації. Вподальшому, літературна англійська поступово її витіснила [6, с. 132].

У групі діалектів англійської мови лондонський діалект займає особливе місце. Ранній розвиток англійської мови в цьому місті відзначено міграцією людей з різних

куточків Англії в ранньому середньовіччі. Варто вказати, що мова мігрантів у місті надала різко виражений вплив на ту мову, яка згодом тут з'явилася.[45, с. 85]

Перш за все, слід згадати, що в період давньоанглійської мови столицею Англії був Вінчестер, що знаходиться в південно-центральної частині країни. Тільки після вторгнення норманів у місто в гирлі р. Темзи був зведений у статус столиці. Ставши резиденцією уряду і короля, Лондон набув особливого статусу. Сусіднє місто Вестмінстер (в даний час є передмістям в межах міста) зміцнив цю позицію, будучи духовним центром. Так як Лондону потрібні були робочі цивільних професій, місто стало залучати мешканців з прилеглих до Лондону графств [36, с. 82].

Найбільш ранні свідчення про англійську мову в Лондоні ми знаходимо в латинських документах, в яких, як правило, містяться власні імена, і насамперед, назви вулиць. З цих з цих даних можна зробити висновок, що рання лондонська англійська була близькою діалекту графства Ессекс, що знаходиться відразу на північний схід від міста. Це припущення підтверджується такими документами, як маніфест Генріха III в 1258 році [55], написаний англійською мовою, де показані типові особливості пізньої давньоанглійської мови: /æ:/, що характерно для діалекту Ессекса. Є також риси, що вказують на схожість з мовами графства Міддлсекс і Суррей (на півдні).

В кінці XIII- впродовж XIV-го століття здавалося б відбувалася переорієнтація від південних форм до форм діалектів центральних графств Англії. Перехід, як показують письмові пам'ятки, характеризується змішанням оточуючих діалектів. Наприклад, у лондонських текстах ми знаходимо закінчення -and (e) в дієприкметнику теперішнього часу, що, ймовірно, пояснюється впливом діалектів графств Норфолк і Саффолк.

Тим не менш, до часу Джеффри Чосера, тобто до кінця 14 століття – спостерігається переважання форм центральних графств. Зазначимо, що Джеффри Чосер це англійський поет, якого вважають «батьком англійської поезії». Також його називають одним із засновників англійської національної літератури та літературної англійської мови. Він першим писав свої твори не латиною, а англійською мовою. Його творчість «передбачення літератури англійського Відродження». Основним

творінням Джеффри Чосера є поетична збірка оповідань «Кентерберійські казки», яка також є чудовим прикладом використання мови тогочасного часу.

У XV століття зростає переважання англійської мови, особливо після того, як вона стала офіційною, змістивши латинську і французьку мови (після 1430). Серед форм центральної частини, що увійшли до лондонської англійської, було багато тих, які мали крайнє північне походження, але поширилися на південь.

Наприклад, у Чосера ми знаходимо /j-/ на початку дієслова «give», напр. уaf «gave». Зазначимо, що ця форма була замінена ще в 15 столітті на /g-/. Вона бере свій початок від скандинавської вимови, що панувала на півночі країни. Те ж саме відноситься і до початкової /ð-/ у формі третьої особи множини (у Чосера hir(e), яке відповідає пізньому their(e)). [22, с. 89]

Зазначимо, що розвиток норми мови не пов'язаний безпосередньо з літературою пізнього Середньовіччя. Наприклад, у того ж Чосера можна знайти багато південних форм, які не отримали розвитку в більш пізніх формах. Звичайно ж, зіграло роль те, що його репутація як письменника сприяла підвищенню престижу лондонського діалекту.

Певний внесок діалектів у формування лондонської англійської визначається імміграцією носіїв різних діалектів в місто. Наприклад, на початку спостерігаються зв'язки з графством Ессекс, потім в XIV столітті помітно переміщення в Лондон людей з відносно густо населених районів Норфолк і Саффолк. До кінця XIV століття зв'язок діалектів зрушився на користь центральних графств Англії.

Вважаємо, що такі демографічні переміщення можна навести як детальні докази змін у мові в цей період, при яких відсутня очевидна мотивація. Такі зміни особливо характерні для форм суфіксів, що вказують на дієприкметник теперішнього часу, і який зазнав змін від -ind(e) до and(e) і, остаточно, від yng(e) до ing(e). Внутрішню причину мовних змін при прийнятті регіонального варіанту форми можна спостерігати у випадку з займенником третьої особи множини, коли форми діалектів центральних графств на th- (зі скандинавської мови) виявилися корисними в розрізненні займенників третьої особи однини і множини [22, с. 76].

За нашими переконаннями, формування норми мови в Лондоні сходиться до географічно східного діалекту середньоанглійської мови, а також книжкових традицій того часу. Вже в кінці XIV століття з'явилася група світських переписувачів, які використовували традиційну орфографію. До середини XV століття ця форма була прийнята в якості офіційного застосування. Перш за все, в якості мови канцелярського відділу, офіційного департаменту в Лондоні, який займався підготовкою документів для суду, і відігравав значну роль у становленні письмового стандарту. Канцелярський відділ відповідав за правові та парламентські документи, а також за ті документи, які були написані за дорученням короля. Канцелярський відділ наймав на роботу книжників з усіх кінців Англії, а центральним його місцем був Вестмінстер (з середини XIV століття). З причини різних рівнів освіченості у тих, хто там працював, виникала необхідність встановлення мовної норми.

Переважання форми центральних графств у формуванні пізнього лондонського діалекту середньоанглійської мови стало настільки велике, що його важко було недооцінювати. Центральний діалект середньоанглійської мови, зважаючи на своє центральне положення в країні, являв собою зрозумілу форму для великого числа носіїв. Ця мова також використовувалася як засіб спілкування між студентами, які переїжджали в ці міста для навчання. Така функція як засіб зв'язку, здавалося б, найменше мала відношення до географічно периферійних форм таких графств, як Східна Англія, Суррей або Кент, що пояснювало зниження впливу цих діалектів в столиці.

Мова Лондона продовжувала розвиватися, стаючи все менш і менш пов'язаною з якоюсь конкретною областю. Наприклад, початкове одзвінення, яке є типовим для області, розташованої безпосередньо на південь і південний захід від столиці, не слід шукати в лондонських текстах пізнього середньоанглійського періоду.

Вживання англійської мови аристократією Лондона займає окреме місце на відміну від міського діалекту, званого Кокні. Вважаємо, що поділ між цим діалектом і мовною нормою збільшився в наступні століття і призвів до кодифікації норм вимови у XIX столітті, насамперед у школах для дітей середнього і вищого класів суспільства і сфер суспільного життя [11, с. 18]. Ця вимова стала нормативною,

отримавши назву «Оксфордська вимова», яку вперше вжив фонетист Деніел Джонс на початку століття.

Загальновідомо, що у сучасній Британії найбільшою популярністю користуються регіональні діалекти, а не літературна англійська. Згідно з британськими опитуваннями проведеними у 2018 році серед мешканців Великобританії, найбільш привабливими діалектами є:

- 1) манкунійський - діалект жителів Манчестера – 53.7%;
- 2) мерсисайд (скаут) - діалект Ліверпуля – 25.3%;
- 3) діалекти Шотландії, Північна Англія (Джорді) – 12.4%;
- 4) північноірландські діалекти – 7.6%.

На нашу думку, головною особливістю сучасних англійських територіальних діалектів (як і діалектів інших мов) є їх консервативність. Це означає, що деякі відхилення від літературного стандарту здебільшого пов'язані не з еволюцією, а з відсутністю еволюції: у діалектах збережено багато мовних явищ різних періодів історії мови, а також різні іноземні впливи – скандинавський, нормандський, французький, та інші. Ще однією особливістю сучасних англійських діалектів є їх мінливість на всіх мовних рівнях (фонетичному, граматичному та особливо лексичному). [75, с. 89]

Вважаємо, що окрім належності до певної території, діалект може існувати в межах будь-якого соціально-професійного об'єднання, оскільки тип занять, коло інтересів тощо має певний вплив на мовленнєві особливості людей. Належність до певного класу, соціального походження, середовища, в якому людина постійно обертається, також сприяють появі певних мовленнєвих особливостей. Крім того, існують вікові особливості мови, тобто мова дитини зазвичай відрізняється від мови дорослого, мова старшого покоління досить часто відрізняється від мови молодшого. Варіативність мовлення також залежить від рівня освіти – людина з освітою набагато краще володіє мовою як інструментом, аніж людина, яка не мала змоги вивчати мову у всіх її особливостях. Зважаючи на вищевказані факти зазначимо, що немає жодного суспільства, в якому б не було соціальних діалектів, однак важливо відзначити, що

чим менше класових відмінностей у суспільстві, тим менше різниць у мовленні. [27, с. 34-35]

Так, дослідник **Фішер** писав, що можна виявити різні джерела, що брали участь у становленні цієї норми пізньої середньоанглійської мови. По-перше, це літературна норма, яку використовував Уїкліф, перший перекладач Біблії на англійську мову, і його послідовники (так звані лолларди). По-друге, це літературна мова, використовувана такими лондонськими авторами, як Чосер і Гауер. По-третє, вплив деяких письменників Канцлерського відділу, наприклад, тих, хто використовував у своїй промові діалекти північних областей, з яких були запозичені займенникові форми з початковим th-, які не можна знайти у Чосера.

Окрім того, орфографія і морфологія офіційної англійської мови була консервативною. Наприклад, можна знайти орфографічні уявлення велярних/піднебінних щілинних (gh як в slaughter; right, high), які, за даними науковців, вже зникли з розмовної мови того часу. Протягом значного часу використовувалося закінчення – th для дієслів у третій особі однини теперішнього часу, хоча вони були замінені на форми з -s, що беруть свій початок з діалектів північної Англії. Інші переваги офіційної англійської мови були: such замість s(w)ich(e), not замість nat, through замість thurgh і т.д.

Відтак, можна впевнено стверджувати, що вже до XV століття мова канцелярського відділу була не обласним діалектом, а являла собою змішану форму англійської мови, яка використовувалася в якості загального засобу спілкування між діалектами. Тут можна розгледіти зачатки розвитку, який мав стати типовим для норми пізньої англійської мови, тобто форми мови, яка не була пов'язана з жодним обласним діалектом, і яка використовувалася носіями всіх інших діалектів.

1.1.2. Структура діалекту

За нашими переконаннями, характерною рисою діалекту є соціальна обмеженість. Зазначимо, що вона не конкретно групова, а інтегрована: у діалекті відсутні чіткі професійні, вікові або соціальні рамки. Незалежно від свого статусу люди можуть використовувати в своїй розмовній мові діалект. Тому, однією з основних особливостей діалекту є те, що він широко вживається. Наприклад, в українській мові є досить популярні такі діалектові слова, як «тусовка», «шпора», «прикол» і т.д. В англійській мові можна назвати такі діалектові вирази, як «todig»(тащитись), «anase»(відпад), «achinwag» (чудово побалакали), «tosram» (зубрити), «easy-peasy»(дурниця). [48, с. 44]

Наступною відмінною рисою діалекту є його вторинне утворення в порівнянні з жаргонізмами, так як діалект виходить з професійних або соціально-групових жаргонів. Також, деякі просторіччя і вульгарні слова можуть стати діалектизмами. В цьому випадку, лексичне значення запозичених слів розширюється і переосмислюється. На думку професора В. А. Хомякова, ступінь наближення діалекту до літературного стандарту «досить неоднорідна», іншими словами, можна виявити приклади «майже стандартні» і «зовсім не стандартні». [36]

Найбільш характерна риса для діалекту вважаємо пейоративність. Пейоратив – це слова та словосполучення, що виражають негативну оцінку чогось або когось, осуд, несхвалення, іронію чи презирство. Важко уявити діалектові слова і вирази з яскраво вираженою меліоративною конотацією, при цьому можна уявити певний рівень «стандартності»

Таким чином, можна сказати, що діалектові слова і вирази можуть виникати з найрізноманітніших джерел. Тож варто відмітити, що діалект вторинний, і може вживатися серед будь якої групи людей.

Класифікувати діалект можна за різними ознаками. Наприклад, за стилістичними ознаками слова діалекту, можна поділити на звичайні, тобто нейтральні, та згрублі (нецензурна лексика) [6].

Загальний діалект включає в себе слова, які не є специфічними для будь-якої соціальної або професійної групи, в той час як особливий діалект властивий деяким таким групам: діалект для підлітків, університетський діалект, діалект в державних школах, діалект ВВС, футбольний діалект, морський діалект і так далі.

Загальний діалект – це мова, яку носії свідомо використовують, щоб вийти за межі стандартної мови і змінити рівень дискурсу в напрямку неформальності [7]. На нашу думку, це свідчить про намір доповідачів відмовитися від умовностей задля полегшення громадського обміну думок і викликання дружелюбності, зменшення надмірної серйозності й уникнення кліше. Загальні жаргонні слова мають широке поширення, оскільки вони не є ні груповими, ні предметними.

Спеціальний діалект – це мова, яку використовують носії, щоб показати свою приналежність до групи і встановити солідарність або близькість з іншими членами групи. Він часто використовується ораторами для створення власної ідентичності, включаючи такі аспекти, як соціальний статус і географічна приналежність або навіть вік, освіту, рід занять, спосіб життя і особливі інтереси. В основному спеціальний діалект використовується людьми подібного віку й рівня досвіду для зміцнення зв'язків усередині своєї групи однолітків, утримуючи старше покоління на відстані. Він також використовується людьми, що займаються однією і тією ж професією, для підвищення ефективності спілкування; або тими, хто живе в однакових умовах, щоб приховати секретну інформацію від людей, які перебувають при владі. Зрештою, люди, що розділяють відношення або стиль життя, використовують його для посилення згуртованості своєї соціальної групи.[22, с. 28]

Спеціальний діалект має тенденцію виникати в субкультурах всередині суспільства. Професійні групи (наприклад, лісоруби, поліція, медичні працівники та фахівці з комп'ютерів) є видатними авторами жаргону і діалекту; інші групи, що створюють діалект, включаючи збройні сили, підлітків, расові меншини, спортивні групи, наркоманів, злочинців і навіть релігійні конфесії. Діалектові вислови часто відображають ставлення та цінності членів групи. Таким чином, вони можуть сприяти формуванню почуття групової ідентичності і можуть передавати слухачеві інформацію про минуле оповідача.[10]

Слід зауважити, що діалект має яскраве національно–мовне та соціальне забарвлення. Найчастіше діалект використовується в художніх творах для надання образної характеристики персонажу. Діалект розвивається та змінюється дуже швидко. Проте, це лексичне утворення може легко утворитися, так і легко зникнути. Ці всі зміни відбуваються для спрощення усної мови та її розуміння. Діалект є дуже живим та динамічним утворенням, що використовується у різних сферах суспільного життя.

Образність в науковій прозі, застосовується для додаткового роз'яснення тих чи інших описуваних явищ, а також для вираження ставлення автора до цих явищ, а не для визначення сутності явища. У даному випадку вживання метафори для визначення поняття терміну діалекту не роз'яснює дане явище, а навпаки, затемнює його зміст. У сучасній зарубіжній лексикографії поняття діалект змішується з такими поняттями як діалектизм, жаргонізм, вульгаризм, розмовна мова, просторіччя та ін.

Однак, незважаючи на те, що багатьма зарубіжними теоретиками -лексикології висловлені найрізноманітніші і суперечливі точки зору з питання про діалект, всі вони приходять до одного і того ж висновку: діалекту не місце в англійській літературній мові. Це пояснюється тим, що поняття діалект в англійській лексикографії змішується зі словами та фразеологізмами, абсолютно різнорідними з точки зору їх стилістичного забарвлення і сфер вживання.[32]

Таким чином, через свою гнучкість та постійний рух, діалект постійно змінюється. А це призводить як до появи нових слів, так і до нових значень вже існуючих лексичних одиниць. [38]

Так можна виділити такі різновиди діалекту як: професійний, аргонічний, жаргон певної діяльності, жаргон соціального статусу, віковий жаргон. А також, загальний діалект й спеціальний.

1.2. Поняття римованого діалекту

Римований діалект діалекту Кокні є найвідомішою формою англійського діалекту. Принцип римованого діалекту досить простий: звичайне слово замінюється одним або кількома словами, що римуються з оригіналом. Зазначимо, що найбільш відомими версіями виникнення римованого діалекту є версії Еріка Картриджа та Джона Хоттена. Е. Партридж у своїх працях вказує на те, що даний вид діалекту виник в середині XIX століття і до Першої Світової війни був поширеним лише як частина мови «Кокні». У свою чергу, Д. Хоттен у «A Dictionary of Slang and Unconve» не лише погоджується із хронологічними рамками виникнення римованого діалекту, а й наводить точні роки, а саме 1845-1848 роки.[70] Також дослідник наводить деякі розповсюджені на той час алегоричні приклади:

- ‘Flea and louse’ – a bad house
- ‘Artful dodger’ – a lodger
- ‘Ding dong’ – a song
- ‘Sorrowful tale’ – three months in jail.

Вважаємо, що римований діалект міг виникнути серед верств населення, що займалися спільною діяльністю. Це могла бути спеціальна мова торговців, рибалок і навіть злочинців. З часом така мова передавалася з покоління в покоління таким чином діалект набував все більшої популярності, до нього додавалися все нові вирази. Для того аби краще зрозуміти утворення та використання римованого діалекту, варто проаналізувати декілька виразів. Дуже часто в основі певної фрази лежить якийсь загальновідоме явище чи подія.

Наприклад:

- «Would you Adam and Eve it?», де AdamandEve = believe.
- «It’s cold out. Put on your Daisies». Daisies = shoe company so Daisies = boots.
- «Berk fool» – originated from a name of a famous fox hunt – the Berkley Hunt.

Ерік Партридж у своєму словнику загального діалекту «A Dictionary of Slang and Unconve» наводить такі приклади:

- «Yellow silk» – milk.
- «German bands» – hands.

- «Cherry hog» – dog.
- «Weeping willow» – pillow.
- «Dickie bird» - bird – word.
- «Loaf of bread» – bread – head.
- «Porkies» – pork pies – pies – lies.
- «Brown bread» – bread – dead.

Варто вказати, що типовим для діалекту Кокні є вживання однотипних словесних конструкцій. Наприклад, «I get yeh», «that's right». Використання цих двох вищезазначених фраз можна проаналізувати на прикладі простого діалогу між двома англійцями:

- So, you go down Old Street.
- That's right.
- Go down towards Blackfrairs...
- I got yeh...
- Next, you turn left and see the underground.
- Igotyah...

У цьому діалозі один з мовців, той хто запитує шлях до станції метро ніби стверджує кожну фразу свого співрозмовника. «That's right» перекладаємо як «Так, правильно». Вживання таких коротких фраз та діалекту у мовленні є розповсюдженим явищем. Варто зазначити, що іноді вирази «римованого діалекту», які переходять в загальний діалектується слово, яке римується з літературним синонімом. Так, 'mince pies' – eyes перетворюється в 'minces', 'china plates' – mates стають просто 'chinas'. [76]

У нашому дослідженні ми також дослідили римований сленг та його використання у романі Jeniffer Worth «Call the Midwife». Сама авторка у післямові до книги пише, що римований сленг настільки прижився у мові, що у 1950 роках більшість дітей в початковій школі мали вчити цілий словник нових слів та римованих фраз, аби мати змогу повноцінно спілкуватись між собою та із старшими людьми.

Авторка також зазначає, що той сленг який вона чула у 1950-х роках був колоритним, різноманітним, насиченим на безліч виразів та зворотів, а найголовніше, що його використовували чи ледь не усі жителі Іст-Енду. Цікаво те, що авторка захоплюється тим, як Кокні змогли повністю адаптувати, здається взагалі не пов'язані речі та передати через них сенс та поняття абсолютно буденних речей.

Jeniffer Worth також поділилась тим, що просила допомоги у Джека Джоунса, який уклав «Rhyming Cockney Slang» та запозичила із цього джерела достатню кількість лексем.

Нижче подано таблицю із виразами які зустрічають у романі найчастіше та приклади використання цих виразів у іовленні героїв. (Див. Таблиця 2)

Таблиця 2.

Вираз римованим сленгом	Значення	Приклад використання
Adam and Eve	Believe	Would you Adam and Eve it?
Alligator	Later	See you later alligator
Apples and Pears	Stairs	Get up those apples to bed!
Army and Navy	Gravy	Pass the army, will you?
Bacon and Eggs	Legs	She has such long bacons
Barnet Fair	Hair	I'm going to have my barnet cut
Bees and Honey	Money	Hand over the bees
Biscuits and Cheese	Knees	Ooh! What knobbly biscuits!
Bull and Cow	Row	We don't have to have a bull about it
Butcher's Hook	Look	I had a butchers at it through the window
Cobbler's Awls	Balls	You're talking cobblers!
Crust of Bread	Head	Use your crust, lad
Daffadown Dilly	Silly	She's a bit daffy
Khyber Pass	Arse	Stick that up your Khyber
Loaf of Bread	Head	Think about it; use your loaf

Mince Pies	Eyes	What beautiful minces
Oxford Scholar	Dollar	Could you lend me an Oxford?
Pen and Ink	Stink	Pooh! It pens a bit in here
Rabbit and Pork	Talk	I don't know what she's rabbiting about
Trouble and Strife	Wife	The trouble's been shopping again
Uncle Bert	Shirt	I'm ironing my Uncle

Важливо зазначити, що римований сленг використовується і досі у сучасній англійській музиці, кіно та літературі.

Наприклад, британський гурт “The Streets” майже у всіх своїх піснях використовують римований сленг Кокні. Виконавці Chas and Dave завжди використовують римований сленг Кокні у своїй творчості. Ян Дурі, який протягом усієї своєї кар’єри використовував римований сленг, навіть написав пісню для свого сольного дебюту “New Boots and Panties!” під назвою “Blackmail Man”. Ця антирасистська пісня, в якій використовувались численні принижувальні рими для різних етнічних меншин.[54]

Ідіоми також частково з’явилися в DJ reggae 80-х “Cockney Translation” Smiley Culture. Через кілька років з’явився трек від Domenick & Peter Metro's під назвою “Cockney and Yardie”.

Римований сленг часто використовується у художніх фільмах, таких як “Lock, Stock та Two Smoking Barrels”(1998), та на телебаченні (наприклад, “Minder”, “The EastEnders”). Саундтрек до фільму “The Italian Job” містить багато висловів Кокні. У фільмі “To Sir With Love” студенти говорять римованим сленгом, якого їхній вчитель Сідні Пуат’є не розуміє. Хоча через те, що Кокні походить з робітничого класу і не пов’язаний з королівським життям, герой принц Венделл використав римований жаргон.

Зазначимо, що справжній римований сленг Кокні можна почути слухаючи музику гурту Chas-and-Dave або такий стиль музики як “Rockney”. Також слід сказати, що Кокні можна зустріти у таких кінострічках як “Only Fools and Horses”, або “Till death do us part”. Також. Важливо те, що можна відвідати Cockney On Line або

London Slang, або просто відвідати Covent Garden, місцевий паб, фруктовий чи квітковий магазин.[12, с. 29]

Поширення римованого сленгу призвело до того, що багато висловів перейшли у загальну мову, і створення нових вже не обмежується Кокні.

Стиль рифмованого сленгу поширився в багатьох англomовних країнах, де оригінальні фрази були доповнені відповідно до місцевих потреб. Створення цього сленгу стало грою слів для людей різних класів та регіонів.

1.3. Особливості функціонування Кокні в британській культурі

Кокні має унікальний колорит, що дозволяє використовувати його режисерам, співакам, письменникам та іншим діячам культури. У літературі Кокні займає привілейоване становище серед інших діалектів. Наділяючи героїв специфічними рисами, будь то мова, акцент чи певна особливість зовнішності, автор прагне відрізнити його від тла інших персонажів. Іноді мова йде не про одного героя, а про цілу субкультуру, якій потрібно протиставити інші соціальні групи.

На думку Дж. Фаулера, Кокні завжди сприймався як надзвичайне мовне явище з комічним відтінком. На його думку, вже в 16 столітті елементи Кокні використовувались у п'єсах В. Шекспіра. Як приклад такого впливу він наводить написання слова судовий пристав як *byluffe*. Крім того, Дж. Фаулер зазначає, що театр Глобус знаходився на південному березі Темзи, і більшість персонажів неблагополучного походження грав Кокні, незалежно від країни, в якій розгортався сюжет [6, с. 7].

Слово "кокні" зустрічається у Шекспіра двічі. Автор шекспірівського лексикону Олександр Шмідт робить висновок, що у п'єсах Шекспіра образ Кокні характеризується необізнаністю, незнанням життя за містом [5]. Вражаючий портрет Кокні створила англійська письменниця Фанні Берні (1752-1840). Її роман "Евелін" створив яскравих персонажів Кокні, представлених сім'єю Бренгтон і містером Смітом. Ці персонажі були зображені як представники вузького, німого, самовдоволеного лондонського мешканця. Таким чином, слово "кокні" та всі пов'язані з ним поняття, включаючи діалект та його носії, в літературі XVIII-XIX ст.

служував синонімом "простих людей", "бездушність". Існувала навіть школа Кокні - група відомих поетів, які жили в Лондоні, діяльність яких відбувалась у другій половині 19 століття.

Важливо зазначити, що твори цієї групи поетів не мають безпосереднього відношення до діалекту Кокні. З усіх членів Школи Кокні (П.Б. Шеллі, Дж. Дж. Лі Хант, В. Хазлітт, Дж. Кітс та інші) лише Джон Кітс міг вважатися Кокні за народженням. Назва гуртка вперше з'явилося в 1818 р. [68]

У статті Дж. В. Крокера, прихильника класичного пуризму в поезії, і спочатку мало негативний відтінок, оскільки автор таким чином засуджував поетів кохнейської школи за їх „загальні” рими [9, с. 72]. У роботах Чарльза Діккенса спостерігається збільшення комічного образу Кокні.

На думку В. Дібеліуса, герой “Піквікських робіт” Сем Веллер є “дотепним, сміливим Кокні”, представником свого класу, втіленням лондонського Кокні. За соціальним статусом Кокні зображується як представник нижчого середнього класу лондонського населення, що виступає з особливим лондонським акцентом і має особливі манери та настрої, які, як передбачається, властиві лише лондонцям. Г. К. Честертон сказав про Сема Веллера, що “англійській літературі є великий символ властивого народу Англії”. На його думку, елементи кокні можна вважати характерною особливістю містян Лондона: “Містер Вілсон – лондонець”, - з посмішкою сказав ірландський детектив. "Так, я справжній Кокні", - відповів він. У той же час діалект Кокні використовується для створення жартівливого ефекту, мова персонажа допомагає формувати його образ, особливості вимови кокні вказують графони. Наприклад, характер Сем Веллера характеризується використанням [v] замість [w] (дуже добре), пропуском приголосних ('тут замість цього), відсутністю складів (' tain't замість цього не і 'серт замість за винятком), граматичні особливості (не замість не є) [5].

Діалект Кокні з'являється у творах В. С. Моема. У романі “Ліза Ламберта” (1897) діалект є одним із засобів перекладу авторської ідеї. Роман створений на основі

спогадів письменника про проходження медичної практики в лікарні Сент-Томаса в нетрях східного Лондона. Кокні-хамство і вульгарність ідеально підходили для передачі особливостей мовленнєвих характеристик героїв твору.[69]

В.С. Могам пише у вступі до роману: “Вони говорили в Кокні. Я смію сподіватися, що я відтворив їх промову якомога точніше. Їхній словниковий запас був не таким різноманітним, як їхні діти. Маючи в своєму розпорядженні біднішу мову, вони легше почувались і мислили” [1, с. 22]. У цій роботі Кокні використовується для підняття соціальної проблеми, народна мова характеризує героїв роману як неосвічених людей.

Діалект Кокні є видатною рисою персонажів, наприклад, мадам Клод із вистави “Леді Фредерік” характеризується як “світська на вигляд потворна дама, вишукано одягнена, говорить Кокні. Обличчя відображає готовність битися, катати сцену, не приймати жодних заперечень” [3].

Головна героїня роману "Театр", актриса Джулія Ламберт, намагалася наслідувати діалект Кокні, щоб скласти враження, що слуга відповів на телефон. Ці приклади характеризують техніку імітації діалекту Кокні як один із способів створення образу персонажа.

Найвідоміше художнє подання діалекту Кокні - у "Пігмаліоні" Бернарда Шоу (1913), в якому професор фонетики Генрі Хіггінс хоче за кілька місяців навчити бідну дівчинку-кокні квітку Елізу Дулітл вимові кокні та спілкуванню вищого суспільства. У цій роботі Шоу поєднав дві однаково захоплюючі теми: проблему соціальної нерівності та проблему класичної англійської мови. Він вважав, що соціальна сутність людини виражається в тому, як вона говорить. Територіальні діалекти не лише визначають групу людей, але й визначають її місце в суспільстві. Як і його персонаж Генрі Хіггінс, Бернард Шоу намагався вловити всі нюанси звучання кокні. Однак пізніше деякі п'єси виявили невідповідність у вимові Кокні. Наприклад, в "Кандиді" (1894), одній з ранніх п'єс Б. Шоу, його персонаж Берджесс говорить Кокні,

вимовляючи модуль замість моделі, хоча зазначається, що такий Кокні вимовляв би це слово як *modo* [11, с. 34].

Своєрідною революцією в зображенні Кокні в літературі став роман Ентоні Берджесса «Заводний апельсин». Протягом усього роману читач стикається з використанням грубої версії Кокні, яка на сторінках роману перетворюється на сленг або жаргон. Мета цієї техніки - продемонструвати незвичність того, що відбувається, її жахливу нетиповість, що проявляється навіть на мовному рівні. Для цього автор створив спеціальний сленг Надсат на основі російської та кокні. У той же час кількість слів, узятих з лексикону Кокні, невелика: різак "гроші" (хліб і масло); розз «коп» (роззер). Однак Кокні став прототипом надсату, що надихнуло автора на створення цього сленгу. Незвичність і унікальність - це риси Кокні, які автор роману використав у художніх цілях. Роман отримав свою назву Заводний апельсин від виразу, який колись був широко поширений серед Кокні. Кокні старшого покоління говорить про дивні чи незвичні речі, що вони "криві, як заводний апельсин", тобто це речі самого чудернацького і незрозумілого сенсу.[47, с. 87]

Таким чином, роман, головним героєм якого не є Кокні, стає яскравим прикладом того, як вживання Кокні впливає на сприйняття читачів, і стає основою для нової лінгвістичної освіти [4, с. 51].

Кокні використовується в літературі не тільки як характеристика персонажів або спосіб створення рекреації атмосфери та обстановки, але і як мова коду. Наприклад, у детективі «Motive Force» Діка Френсіса (1992) Кокні є ключем до розкриття справи, а розкриття злочину залежить від правильної розшифровки повідомлення механіка Джоггера, що говорить Кокні. Таким чином, даний діалект стає важливою частиною сюжету, а не лише деталлю опису. [49, с. 98]

Також варто згадати роль діалекту кокні на прикладі героя твору англійського письменника Джона Арбетнот Джона Булл. У першій половині 18 століття (а саме, в 1727 році) був написаний твір під назвою «Джон Булль», після якого в англійську мову міцно увійшло прізвисько для простакуватого сільського жителя, фермера - його

стали називати Джон Буль. З лондонськими кокні можна провести пряму аналогію: і збірне прізвисько «Джон Буль», і кокні з східних околиць Лондона - прості представники околиць (або сільській місцевості), що одягаються не так, як прийнято в місті, мають свої звички, свій побут, свою мову, що живуть відокремлено від інших. Однак на відміну від кокні, John Bull - збірний образ типового жителя Англії часів 18 століття, кокні ж ні в якому разі не можна назвати збірним образом лондонця або тим більше, англійця.[22]

Іноді даний образ використовується для відображення всієї Великобританії, але він не був прийнятий в Шотландії та Уельсі, так як в ньому більше Англії, ніж Британії. У Північній Ірландії, навпаки, до Булл добре ставляться прихильники об'єднання Великобританії.

Джон Булл - червонопикий товстун низького зросту і неодмінно з хитрою фізіономією, з густими бакенбардами, в сюртуку червоного кольору, білих лосинах або брюках (обов'язковий костюм кольорів британського прапора) і короткому циліндрі або Шапокляк, часто з підзорної трубою, через яку він в безпеці і комфорті розглядає зі свого острова через Ла-Манш відбуваються на континенті події. Найчастіше персонаж одягнений у фрак благородного синього кольору.

При такому зовнішньому вигляді він кардинально відрізняється від свого «родича» - американського дядька Сема, який зазвичай зображений худим, блідим довготелесим, з тонкими хижо витягнутими рисами обличчя, з цапиною борідкою, ділком у синій лівреї і високому чорному циліндрі.

Рифмований сленг Кокні, винайдений як кодова мова, щоб обдурити поліцію, є найбільш впізнаваною особливістю кокні. Важливо зазначити, що хоча діалект Кокні підтримував міцний зв'язок з міською просторіччям, римований сленг використовувався у багатьох класах, в тому числі аристократичних.

Згідно з дослідженнями Джуліана Франкліна, рифмований сленг Кокні є похідним від римуючого сленгу вищого класу. Цей тип сленгу з'явився в середині 16 століття завдяки Крістоферу Марлоу, який, на думку Дж. Франкліна, винайшов цей сленг як кодову мову під час своєї розвідувальної діяльності. [3]

У 21 столітті діалект Кокні закріпив свої сленгові риси і став культурним явищем англійської мови. Існує багато розмовників Кокні та книг про це явище. У 2009 році вчитель Кіт Парк переклав Біблію на рифмований сленг Кокні, щоб привернути увагу учнів Спеціальної школи Чарльтон на південному сході Лондона до вивчення Писань. Назва цієї книги - «Біблійні історії на рифмованому сленгу Кокні», і цей переклад досить вільний. Наприклад, він називає Ісуса Христа не Ісусом Христом, а Сиром та рисом, слово Господнє - це не Слово Боже, а Лимонний Сир Божий. Слову мертвий відповідає коричневий хліб (сірий хліб). Також Новий Завіт було перекладено кокні [10, с. 3].

Отже, в літературі використання Кокні різними персонажами виступає як стилістичним інструментом, так і способом відтворення атмосфери та характеристик описуваного суспільства, місця та часу. В основному цей діалект використовується для створення жартівливого ефекту. Залежно від цілей автора, у виступі персонажа Кокні може передавати свою необізнаність, незнання та соціальний статус. Крім того, Кокні - територіальний діалект, що вказує на походження персонажа з Лондона. У літературі ХХ-ХХІ століття акцент у літературних творах робиться на римований кокні-сленг, який викликає інтерес до цього явища і служить його відмінною рисою.

РОЗДІЛ 2

ФУНКЦІОНУВАННЯ ДІАЛЕКТУ КОКНІ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

1.1. Історичні передумови виникнення лондонського діалекту Кокні

Історія пам'ятає багато мов світу, які існують до сих пір або були забуті у вирі тисячоліть. Кожна мова є колоритна по-своєму і має свої особливості. Англійська мова творилася тисячоліттями й твориться до тепер, вбираючи у себе все нові й нові особливості. Однією з таких особливостей є лондонський діалект Кокні.

Найбільш ранній запис про використання діалекту Кокні датується 1362 роком шостій частині книги Вільяма Ленгленда "*Piers Plowman*", де слово **Рокні** використовується в значенні "маленьке, потворне яйце" і походить від середньо-англійського *soken* + *eu* ("яйце півня") [10, с. 43].

За однією з версій, кокні - це ті, хто народився в Іст-Енді Лондона, за етимологічним словником хоча в більш строгому і правильному розумінні слова, кокні - це ті, хто народився в радіусі чутності дзвонів церкви Сент-Мері-ле-Боу. Кокні - це також мова (а з точки зору лінгвістики - діалект), який використовують вихідці з цього району. До 1600 року кокні асоціювався насамперед з площею Bow-Bells, на якій розташована церква Сент-Мері-ле-Боу. У 1617 році письменник-мандрівник FynesMoryson записав у своєму маршруті, що "лондонці, і все, що знаходиться в діапазоні звуку дзвонів BowBells, має назву –Cockney. "Істинним кокні раніше було прийнято вважати людину, яка народилася в межах чутності дзвонів церкви Сент-Мері-ле-Боу. Ця церква, одна з найвідоміших церков Лондона, знаходиться в Іст-Енді. Вона була побудована в 1671-1680 архітектором К. Реном на місці колишньої церкви, яка згоріла.

Слово «Боу» в назві (від англ. Bow - арка) виникло від того, що церква була побудована над нормандською підземною каплицею з кам'яним арочним склепінням. Вважається, що людина, яка народилася в межахзвучання дзвонів Сент-Мері-ле-Боу – "істинний кокні" [1]. 10 травня 1941 року в церкву потрапила бомба, скинута

німецьким літаком, в результаті чого велика частина церкви була зруйнована, а дзвони розбилися. У 1956 році почалася реставрація церкви під керівництвом Л. Кінга, і вже в 1961 році дзвони церкви задзвеніли знову, породжуючи нове покоління кокні [2].

Є кілька пояснень того, як саме з'явився діалект кокні. Деякі вчені вважають, що він використовувався ринковими торговцями, щоб обманювати покупців з інших районів, інші - вважають, що його придумали дрібні хулігани і злочинці як спеціальну мову для спілкування, щоб поліція не змогла їх зрозуміти. Незалежно від того, яку з версій вважати правильною, істиною є те, що діалект кокні з самого початку відрізняв індивідуальність певної громади в Лондоні, а згодом він поповнив традиційну британську англійську мову. З часом населення Іст-Енду стало все більше заселяти інші райони Лондона, а телевізійні передачі із вживанням діалекту Кокні стали все частіше транслювати по місцевому телебаченню. Так діалект Кокні набув популярності в інших районах Лондона, а деякі вирази настільки вжилися в англійську мову, що широко вживаються в усій Англії. [22, с. 65]

У 1791 році Джон Уокер у своєму "Словнику критичних вимов англійської мови" висловив критику Кокні, назвавши його "найбільш варварським діалектом Лондона". Автор словника був глибоко знеохочений тим фактом, що кокні-лондонці не були рівними вищому суспільству; більше того, вони отримали настільки малу вигоду від присутності привілейованого сусідства, що їхній місцевий діалект "у тисячу разів відразливіший і відразливіший", ніж діалекти Корнуолу, Ланкаширу та Йоркширу. [57]

За даними етимологічного словника англійської мови, Кокні – це містяни середнього і нижчого статусу. Точніше - це робітничий клас східної частини Лондона. У минулі століття вони мали репутацію безтурботних, жартівливих персонажів, невибагливих людей, часто химерно одягнутих, з простими потребами і простою філософією. Можна стверджувати, що одяг – це також символ кокні, так само як

лінгвістичні та семантичні особливості мови. Символ кокні дев'ятнадцятого століття - дивний одяг, прикрашений пурпуровими гудзиками [3].

Майкл Коллінз, автор книги про соціальну історію робітничого класу району Walworth, бачить кокні як “локалізовану культуру, засновану навколо ринку і пабів” [4]. Один з найвідоміших представників кокні, або як його називають “пурпуровий король”, Джиммі Джанкс, говорить про те, що він “пишається тим, що його костюм перламутровий, пишається тим, що він лондонець, пишається тим, що він кокні», проте його діти не мають жодного інтересу до особливих традицій Кокні [4]. “Вони збентежені всім цим”, - констатує Джиммі. Дійсно, існує проблема віку. Серед дітей та молоді дуже рідко можна натрапити на справді відданого кокні.

Основна проблема, на думку героя Джиммі Джанкса, - це зникнення пабів. Лондонські паби дійсно вимирають. “Скрізь паб або закривається, або перетворюється у винний бар або квартиру. Важко знайти хороший паб в ці дні, з фортепіано. І якщо ви можете знайти паб з фортепіано, ви не знайдете нікого, хто міг відтворити його. Заберіть паби, і ви втратите серце районів кокні”, - коментує Джиммі. Паби важливі, перш за все, як засіб соціального тяжіння, як місце спілкування.

Паб завжди був місцем для сім'ї, але з часом сім'ї стали менше спілкуватися і проводити час разом. Справа у тому, що на той час паби вже встигли перетворитись в місця для 30-річних, де присутність старих і молодих разом більше не було доречним. Сім'ї більше не працюють разом та як вони колись стояли поруч за ринковими прилавками. А це важливо, оскільки паби і ринки тісно пов'язані, а значення ринку суттєво змінилося, і не тільки демографічно. Багато англійських дослідників констатують факт і проблему, яка полягає у відсутності згуртованості і консолідації серед кокні.

Справжнє значення кокні походить від його використання серед сільських верств населення Англії, і використовувався Кокні як зневажливий опис для городян, які ведуть себе непристойно (описано у "Повісті Ріва" Джеффри Чосера

“Кентерберійські оповідання”, 1386 рік). в другому виданні ДОО (1989) оповідань Чосераі визначається як “дорогий матері”; sockered дитина, тварина, улюбленець; “Дитина, ніжно вихований хлопець”; отже, бридливим або жінкоподібний хлопець, “ганчірка”. Крім того, кокні вже розцінюється як “робітничий акцент”, навіть при тому, що він як і раніше має місце в літературі. [39, с. 54]

Зазвичай Кокні використовувався для опису всіх лондонців, однак, у 17-му столітті назва почала втрачати своє попереднє значення і згодом Кокні став назвою робочого класу та їх акценту. Цей термін зараз вільно використовується для опису всіхсхіднихмешканцівЛондона, хоча є деякі відмінності окремих районів Лондона (наприклад, Каннінг Таун), які увійшли до складу Лондона були додані в межі Лондонау 1664 році [6, с. 100].

У 18 столітті це слово розширило свою семантику і почало застосовуватися не лише по відношенню до людей, але і щодо самого різноманіття мови. Так і отримав свою назву діалект Кокні.

На початку 20 століття діалект Кокні розширився за межі Іст-Енду і набирає популярності навіть за межами Лондона. [8, с. 51] Крім того, таке явище цього діалекту, як римований сленг, не втрачає своєї привабливості навіть сьогодні. Багато молодих людей люблять використовувати його, коли вигадують нові рими з іменами відомих співаків, акторів і навіть політиків.

Носії мови розрізняють 3 типи кокні:

1. класичний - класичний. Широко вживаний і визнаний з часів Роберта Піла;
2. сучасний - сучасний - ті лексичні одиниці, які складають і вводять у вживання сучасні носії;
3. mockney - фальшивий кокні - модифікований кокні, імітація кокні чоловікові із середнього або вищого середнього класу Англії. [65, с.78]

Однією з цікавих особливостей цього діалекту є те, що, незважаючи на наявність у ньому форм і виразів, які не відповідають мовній нормі, навіть добре освічені люди дозволяють собі використовувати слова з нього в розмовній мові.

Сам Кокні - веселий хлопець, який відмовляється брати участь у серйозних дискусіях з деяких незначних питань, він не звертає уваги на заклики до поліпшення вимови і з глузливим презирством слухає людей, які критикують його так звану "неосвічену" промову. [54, с. 65] Він уже втомився від постійних докорів, що він не знає Лондона, бо він Лондон. Він не відвідує визначні пам'ятки свого міста, бо не бачить у цьому потреби, і визначні пам'ятки інших міст вже не можуть його вразити - склепінчасті стіни різних замків нагадують йому про Лондонський Тауер, а руїни стародавніх міст схожі на старі будинки з вулиці Холборн. Для Кокні Лондон може на мить навіть перетворитися на ферму, якщо пара овець заблукає в парк, щоб погризти траву. На його думку, всі тварини світу, від білого ведмеда до бегемота, від зубрів до яка, безпечно живуть і розмножуються в Регентському парку. Навіть в одному з номерів журналу Punch був малюнок з невеликим діалогом під ним, на якому молода дівчина з Іст-Енду, подорожуючи Венецією, помічає будівлю, точно подібну до Темпл-бару поблизу Фліт-стріт. [31, с. 57]

У той же самий час у лондонському музичному залі переважали такі зірки, як Альберт Шевальє, Гас Елен, Марі Ллойд або Бессі Беллвуд, кожен з яких старався сприяти Cockneys, які склали цільову аудиторію. Крім того, вони робили це піснями, які були просякнуті мовою цієї аудиторії [5, с.86].

Традиційними районами Іст-Енду вважаються Бетнал Грін, Вайтчапел, Спайтафілдс, Степні, Ваппінг, Лаймхаус, Поплар, Клерквенуелл, Олдгейт, Shoreditch, Міллуолл, Хакні, Хокстон, Боу і Майл Енд. "Боро" на південь від Ватерлоо, Лондон і Тауерський міст також вважалися кокні до перепланування, але кількість робочого класу з часом зростала, і тепер Бермондс це єдина область кокні південніше річки Темзи. Область на північ від Темзи поступово була розширеною за рахунок включення в неї Іст Хему, Стратфорду, Вест Хему і Плейстоу. Район Беконтрі був побудований

Лондоном для бідних жителів міста і названий Іст-Ендом, проте до того, це була сільська місцевість Ессекса, і Пітер Райт писав, що більшість жителів ідентифіковані як Кокні, а не як Ессекс. [28, с. 24]

Таким чином, будь-яка мова - це «жива субстанція», яка безперервно розвивається і змінюється в залежності від обставин та носіїв мови, які нею володіють. Особливості історичного, господарського і культурного способів життя окремо взятої громади або спільноти та процеси міжнародних контактів з іншими спільнотами, знаходять своє відображення в мові. Часто завдяки діалектам ми можемо простежити еволюцію тієї чи іншої мови. Діалекти збагачують мову і вносять в неї різноманітність. Завдяки діалектам різні групи населення, які проживають на обмежених територіях в найрізноманітніших куточках нашої. [34, с. 54]

Мова кокні (серед носіїв кокні - це повноцінна мова) залишиться автентичною, навіть якщо вона зазнає вимушених змін. В основному, це пояснюється тим, що діалект кокні, який вийшов зі східної частини Лондона, став важливою складовою класичної англійської мови, в значній мірі збагативши її. Без кокні складно уявити цілісний портрет англійського суспільства, а також літературу, кінематограф та інші галузі культури Англії.

Кокні не протиставляє себе класичній British English, як це часто відбувається в інших мовах, однак прагнення ізолюватися та відрізнитися - основа, на якій і виник цей діалект. Носії кокні прагнуть радше виділитися, стати яскравими і особливими, аніж конфронтувати з класичною British English. Кокні - це окрема повноцінна мовна підсистема, зі своїми особливостями походження, характерними рисами, словниковим запасом, граматичною і фонетичною структурами. [17, с. 28]

Отже, Кокні увібрав у себе одні з найкращих особливостей англійської мови і став одним з небагатьох діалектів, яким може пишатися не лише Лондон, а й Великобританія загалом. Тим більше, що Кокні набув значного поширення не лише в межах Лондона, а й поза його межами в містах, які лежать за сотні кілометрів від місця його народження.

1.2. Граматичні особливості діалекту Кокні

Якщо говорити про граматичні особливості діалекту Кокні, які відносяться до дієслова, слід виділити наступне:

2. Використання дієслівного закінчення третьої особи, однини першої теперішнього часу для решти осіб та чисел.

На основі поданих прикладів можна спостерігати відображення цілей мовця діалекту щодо вирівнювання парадигми дієслівних закінчень за аналогією із закінченням третьої особи однини. Ця привабливість до вирівнювання парадигми дуже популярна у багатьох діалектах, вона позбавляє потреби правильно вибирати закінчення та скорочує час, необхідний для формулювання речення.

Однак варто зазначити одну цікаву особливість, що дієслово "говорити" у теперішньому часі у всіх варіантах його вживання має лише задану форму "sez" для всіх осіб та чисел.

3. Вживання дієслів у множині, теперішнього часу із займенниками в однині. У цьому прикладі є одне цікаве відхилення: там, де згідно з нормами стандартної англійської мови має з'являтися закінчення "-s", вирівнювання не відбувається. Але слід зазначити, що в попередньому матеріалі було зафіксовано лише два таких випадки, тож можна сказати, що таке пропущення закінчення було використано з метою наголосу. В інших прикладах ви можете бачити використання закінчення у дієсловах, відповідно до стандартної англійської мови, яка відноситься до іменника або займенника третьої особи, однини [17].
4. Характерним для діалекту Кокні є вживання у теперішньому часі закінчення "s" для всіх осіб однини. Наприклад, "I says, he knows...". Теперішній час вживається також для переказу минулих подій аби надати події більшої емоційності. Наприклад, "It's all of two month sago. It's of a Sunday and it's raining cats and dogs. I puts on my mac, and I walks down the street and I knocks at his door and his old girl opens it. 'Yes, - she says, - what do you want? So I sees she's narky already so I says to 'er I says – 'Nothing off o' you Mrs Timson', - I says, - 'I want a word with your son'" [4, с. 265].

5. Важливою особливістю діалекту Кокні є утворення та вживання займенників, наприклад, “himself - hisself”, themselves – theirselves. Займенники “who, which, that” змінюються на “as”. Наприклад, “The bloke as I know”, “A dog what can run fast” [4, с. 256]. Присвійний відмінок займенників має наступні форми: “myern, yourn, theirn, ourn, hern, hisn.”
6. Вживання дієслова "бути" у формі третьої особи, однини, минулого часу з іменниками чи займенниками у множині.
7. Згідно з наведеними прикладами, можна бачити, що вживання форми однини минулого часу дієслова "to be" може використовуватися з усіма займенниками, що знаходяться у множині, і це також приклад вирівнювання парадигми за одним зразком. Тут таке вирівнювання пояснюється надмірністю засобів, що служать для перенесення минулого часу. У розумінні кокні-оратора з низьким рівнем освіти займенник або іменник у множині вже є тим самим маркером, який вказує на множину, і цього достатньо, щоб передати його. Це явище дуже поширене в інших діалектах [15].
8. Також із іменниками та займенниками третьої особи, що стоїть в однині, також використовується дієслівна форма, що є характерною ознакою третьої особи однини, що стоїть у минулому часі, що повністю відповідає мовній нормі.
9. Використання заперечної форми дієслів "бути" і "мати" як єдину форму "не" для всіх осіб і чисел вважається найбільш часто використовуваним авторами сатиричних заміток від імені " Аррі. Саме ця форма заперечення використовується найчастіше.
10. Використання форми ain't варіанту дієслова to be та is для множини в теперішньому часі: Наприклад, “Ain't no call to meddle with me, he aint. I ain't done nothing wrong by speaking to the gentleman. I ain't got no parents. Well, I ain't come here to ask for any compliment” [4, с. 278].
11. Використання подвійного заперечення, яке іноді служить для акценту.
Полінегативність - характерна риса багатьох діалектів. У них це цілком природно, тоді як однегативність була введена в мову при складанні правил, що формують мовну норму. Наприклад, ще до додавання лінгвістичної норми у структурі речень

давньоанглійського періоду могло бути присутніми кілька негативних елементів, а полінегативність була досягнута завдяки використанню негативної частки "ne" у поєднанні з негативним займенником, прислівником або сполучником.

12. Вживання подвійного заперечення є нормою для діалекту Кокні, наприклад, "Not today, don't do it", "He ain't no one", "The boy's not done nothing", "That boy don't care nothing for nobody" [4, с. 26]. Подвійне заперечення є порушенням загальноприйнятих граматичних норм англійської мови, проте таке вживання є досить поширеним в сучасній мові особливо задля надання особливого емоційного забарвлення певному вислову чи реченню.
13. Заперечна форма "didnot" часто змінюється на "never". Наприклад, "You broke my screw driver! No, I never".

Можна виділити такі граматичні особливості діалекту, які стосуватимуться займенників:

1. Вживання форми особового займенника "вони" у функції вказівного займенника "ті".

Така заміна цілком логічна і виконує дейктичну функцію, оскільки ці форми особових займенників, як „вони”, „іх”, „їх”, запозичені зі скандинавських мов у середньоанглійський період, повернулися до вказівні займенники.

2. Використання об'єднавчого слова «як» у функції питального займенника «хто». Наведений приклад містить три граматичні ознаки, які пов'язані з категорією займенника та дієслова: використання особового займенника „їх” замість показового займенника „ті”; вживання союзного слова "як" замість питального займенника "хто"; використання однієї форми "ain't", що замінює дієслово "to have".

3. Творення рефлексивних займенників за аналогією з рефлексивними займенниками першої чи третьої особи однини.

Такий випадок містить явище узгодження парадигми. вже зустрічалися в попередніх дослідженнях під час вивчення особливостей вживання дієслівних форм у діалекті Кокні, і, судячи з наведених прикладів, це явище зачіпає не лише дієслова. Відбувається вирівнювання форм зворотних займенників за аналогією з такими формами, як «я» або «сама» [23].

4. Вживання прикметників у функції прислівників.

Така заміна однієї частини мови іншою дуже характерна для мовлення носіїв діалекту Кокні. Швидше за все, причиною такої заміни є бажання скоротити висловлюване, щоб не тратувати сили на артикуляції під час приєднання до приєднувального суффіксу наказу “-ly”.

Наприклад, “You do talk foolish”, “He done famous at sport”, “I know you want to get done quick but the job’s got to be done proper” [4, с. 265].

5. Використання неопределеного артикля «а» перед словами, починаючи з головної, де в літературній нормі чаще зустрічається форма «an».

Підводячи ітоги, потрібно сказати, що в діалекті Кокні чаще всього використовуються граматичні особливості, що стосуються глаголамів. Що кається інших особливостей, вони використовуються не у всіх можливих випадках. Скорее всього, причиною цього є можливі співробітники, які можуть призвести до неподготовленого та незнаючого діалекту людини.

1.3. Фонетичні особливості діалекту Кокні

Діалект Кокні також досить цікавий з фонетичної точки зору. Він містить велику кількість ознак, не характерних для літературних норм мови чи інших діалектів.

Чимало дослідників вважають що фонетичні та граматичні особливості Кокні досить важко пояснити за допомогою мовних правил, але ці особливості роблять Кокні досить унікальним явищем англійської мови. Досліджуючи роман, нам вдалося виокремити значну кількість лексичних та фонографічних одиниць, які ми піддали загальній класифікації. Аналізуючи роман Дженіфер Ворс, ми визначили 6 основних фонографічних правил діалекту Кокні (див. Таблицю 2).

Таблиця 2.

Фонографічне правило	Приклад вживання у романі
----------------------	---------------------------

<p>1. Випадіння початкового [h].</p>	<p><i>“Let’s ‘ave yer coat and yer ‘at” – “Let’s have your coat and your hat” – “Давай заберемо твоє пальто і твій капелюх”</i></p>
<p>2. Випадання літери t та як наслідок звуку [t], особливо всередині слова.</p>	<p><i>“Well, I see you la’er”, “Well, I see you later” – “Побачимось пізніше”</i></p>
<p>3. Вживання в буквосполученні th звуків [f] замість [θ], та [v] замість [ð].</p>	<p><i>“Dere must be a couple of fings I must have forgotten to mention”, “There must be a couple of things I must have forgotten to mention” – “Є кілька речей, про які я забув згадати”</i></p> <p><i>“She’s upset. Finks, she’ll never see you again”, “She’s upset. Thinks, she’ll never see you again” – “Вона засмучена. Думає, що вже ніколи більше тебе не побачить.”</i></p> <p><i>“Vere is one fing I can tell you the truf about,” “There is one thing I can tell you the truth about” - “Це єдина річ, про яку я можу сказати правду”</i></p>
<p>4. Вживання закінчення -s в теперішньому часі для всіх осіб однини.</p>	<p><i>“Oh, it’s a shame, I says to our Bette, it’s a shame, I says. Them poor little kids.” – “Oh, it’s a shame, I says to our Bette, it’s a shame, I says.” – “О, який сором, кажу до нашої Бет, який сором. Маленькі бідні діти.”</i></p>
<p>5. Заміна -ee на -i у слові “been” у минулому часі однини і множини.</p>	<p>I bin — I have been; we bin — we have been;</p>

	you bin — you have been; you bin — you have been; he/she bin — he/she has been; they bin — they have been;
6. Чергування звуків [m-n] та інших консонантних звуків.	<i>“Aoo vose en:y bo:ooos ah:side ve ‘ahse enburrussin”</i> – “All those empty bottles outside the house embarrassing.” – “Ті всі пляшки надворі мають жалюгідний вигляд.”

Слід зазначити, що це лише ті правила, які зустрічались найчастіше у романі. Існує ще ряд фонографічних прикладів, проте вони зустрічаються у романі значно рідше. Серед інших фонетичних прави слід також виокремити наступні:

- 1) Звуки p, t, k вимовляються із сильним прагненням, набагато більшим, ніж у літературній англійській мові;
- 2) звук t є афіратом, s можна почути перед голосним;
- 3) звук "e" вимовляється як "ae";
- 4) "ae" вимовляється як "e" або "гей";
- 5) "i" в кінці вимовляється як довге "i";
- 6) коли довге "o" не в кінці слова, його вимова ближче, це звучить як "o" довго, коли в кінці воно вимовляється як "ooa": raw [po:] - [po: e];

Підводячи підсумок, слід зазначити, що діалект Кокне фонетично сильно відрізняється від літературної англійської мови, і людині, яка вперше зустрінеться з носієм такого діалекту, буде дуже важко зрозуміти мовця [11].

1.4. Лексичні особливості діалекту Кокні

Діалект Кокні відомий своєю великою кількістю вульгаризмів та нецензурною лексикою, тому важко виділити якусь конкретну класифікацію. Однак виділимо найбільш часто використовувані:

Лексема “garn” або близький до неї "gahr" найчастіше виражає здивування, недовіру, насмішки і утворюється з окличного речення "Goon!", А "gahr" утворюється з "Getout!" Але на цьому діалекті жоден з них не відповідає контексту. Хоча більшість лілектологів вважають, що вони взаємозамінні, ці лексеми можна легко відрізнити один від одного за їх використанням. "Гар" висловлює здивування чи глузування, тоді як "гарн" використовується для висловлення незгоди чи недовіри і має більш негативний відтінок.

Bloomin '- використання евфемізму «blooming» в значенні «bloody» для вираження злості, роздратування або для емпізи в розмовній мові. Для діалекту кокні дуже характерно використання даного прикметника, особливо для того, щоб надати висловом більше виразності.

Doose - дана лексема є запозиченням з мови африкаанс, в якому вона має кілька значень: «1.vagina, 2.stupid person (вульгарний.)». Обидва цих значень відносяться вульгарним словами, які можуть використовуватися в якості лайки.

Josser -fellow, especially one who is or made to appear foolish or simpleminded. Slang British. (Приятель, який здається / якого виставляють навколишні дурнем або нехитрим людиною)

Дане вигук є скороченням від «Lord» і може перекладатися як «О боже!», «Боже мій». Цікаво, що автор ніколи не використовує близьку за значенням лексему «gahr», в той час як вигук «lor» зустрічається чи не найчастіше.

Scrumpligate - to beat up, to defeat comprehensively (побити, розбити вщент) / Green's dictionary /

Найчастіше даний дієслово використовується в спортивному контексті, коли мова йде про будь-якої гри, і позначає «перемогти»

Lark - something done for fun, especially something mischievous or daring; an amusing adventure or escapade. Informal. (Щось зроблене заради веселощів, пустощів; захоплюючу пригоду; шалена витівка. Розмовний стиль) [75]

Barney найчастіше зустрічається у значенні «неприємність», хоча доволі часто це слово також має значення «галаслива суперечка».

Pardner - цілком співзвучне із partner, що власне і означає це слово. Це слово особливо характерне для діалекту кокні і вживається в значенні «друг», «приятель».

Lumme – найчастіше виникає як вигук або як ознака здивування та розгубленості. Нерідко ця лексема може замінити вигук «Log».

Проте в діалекті кокні жодна з цих лексем не використовується в своєму початковому значенні. Незважаючи на те, що багато діалектологів вважають їх взаємозамінними, дані лексеми легко відрізнити один від одного за своїм вживанням. «Gahr» висловлює здивування або глузування, в той час як «garp» використовується для вираження незгоди або недовіри і має більш негативну конотацію.

Всі ці значення стосуються вульгаризмів і можуть вживатися як брудні слова. У наведеному вище прикладі "доза" вживається як розмовний вираз, близький за значенням до слова "проклятий", лише в дещо грубій формі. Він дуже популярний серед діалекту Кокні.

У словнику Мерріам-Вебстер боко - це ніс. У своїй етимології це слово походить від середньоанглійського слова „bes”. Хоча це не виключно лексема діалекту Кокні, у цьому випадку її використання необхідно для створення певного стилю, характерного для мови Кокні.

Наприклад, вставне слово "Log" - це аббревіатура для "Господи" і може бути перекладено як "Боже мій!", "Боже мій". На діалекті Кокні він виражає емоційний стан, пов'язаний з роздратуванням.

Згідно з усім написаним, можна зробити висновок, що в діалекті Кокні багато лексем втрачають своє початкове значення. Звичайно, вони зберігають деякі відтінки, але при перекладі чи інтерпретації вони будуть містити зовсім інше значення.

Підсумовуючи загальні особливості характерні для діалекту Кокні, варто зазначити, що цей діалект є певною сумішшю літературної мови та діалекту

поширеного в Лондоні серед робітничих верств населення. Основною метою такої мови є зрозумілість та доступність. Саме цим пояснюється нівелювання фонетичними та граматичними аспектами мовлення. Діалект Кокні був і залишається легким для вивчення, саме тому він набув значної популярності у британській столиці.

1.5. Функціонування діалекту Кокні у романі Jennifer Worth “Call the Midwife”

Ми розглянули декілька правил вживання Кокні у повсякденному житті, таких як: випадання або пропуск звуку [h] на початку слова, заміна літери “m” на літеру “n” та ін. У книзі “Call the Midwife” Дж. Ворс намагається найбільш точно і доступно для читача подати вживання Кокні різними прошарками населення.

У цьому підпункті ми розглянемо декілька прикладів із книги, а також подамо ряд найбільш яскравих варіантів уживання Кокні у романі “Call the Midwife”. Оскільки на цей час переклади роману відсутні, то ми взяли на себе сміливість подати власний переклад деяких моментів із книги, а також спромоглись подати переклади як можна доступніше для читача. Вибравши декілька основних правил діалекту Кокні ми намагались відібрати найбільш точні приклади його повсякденного вживання у романі Jennifer Worth “Покличте сестру” [], які б максимально відповідали правилам.

Досліджуючи роман, ми помітили, що не всі мовні правила діалекту Кокні вживаються, оскільки письменниця не була корінною жителькою Лондона і їй було важко передати діалект в такому вигляді, в кому він звучить у повсякденному житті. Проте, навчаючись у Лондоні, Jennifer Worth жила у районі де був поширений діалект Кокні, а саме у Іст-Енді. Незважаючи на роки проведені у Лондоні, написання роману проходило за сприяння подруги Дженіфер — корінної Кокні.

Отже, досліджуючи роман ми вибрали наступні приклади:

- 1) Вживання закінчення [-s] в теперішньому часі для всіх осіб однини.

“*Oh, it’s a shame, I says to our Bette, it’s a shame, I says. Them poor little kids.*”– “Oh, it’s a shame, I says to our Bette, it’s a shame, I says.”– “О, який сором, кажу до нашої Бет, який сором. Маленькі бідні діти.”[]

Варто помітити, що закінчення “s” вживається переважно з першою формою однини і з іншими формами вживання закінчення не було знайдено у романі.

2) Застосування подвійного заперечення у діалекті та його суперечливій граматичній побудові.

“*There ’snotnoffinkIcando*”– “*There’snothinIcando.*”–“Я не можу нічого вдіяти.”[]

Суперечливим у застосуванні подвійного заперечення є те, що у загальноживаній англійській мові подвійне заперечення є неправильною граматичною побудовою і його застосування вважається грубою граматичною помилкою. Проте, з іншого боку, впродовж творення діалекту Кокні подвійне заперечення набуло досить широкого вжитку і стало однією із граматичних особливостей діалекту, за допомогою якої в майбутньому діалект і стали розпізнавати на вулицях Лондона. Цікавим є те, що кокні користуються як і правилом не вживання подвійного заперечення так і правилом його широкого застосування у мовленні і на письмі.

3) Заміна подвійного [e] на [i]у слові “been” у минулому часі однини і множини.

Це відбувається так:

I bin — I have been;

we bin — we have been;

you bin — you have been;

you bin — you have been;

he/she bin — he/she has been;

they bin — they have been;

“*I’m wonderful! Neverbinbetter!*” –“*I’mwonderful! Never been better!*”– “Я чудово! Краще не буває!”[76]

Застосування такого скорочення можна пояснити тим, що кокні максимально намагаються спростити свій діалект на письмі, і зовсім не зважають на граматичні правила загальноживаної англійської мови.

4) Випадання літер [f]i[d] у кінці слів.

“Always on top o’ the class. She could have been a secitary an’ worked in an orfice up West, she could.” – *“Alwaysontopoftheclass.She could have been a secretary and worked in an office up West, she could”* – *“Завжди на чолі класу. Вона могла стати секретарем і працювати в офісі у Західному Лондоні, вона могла.”*[76]

5) **“Ейч дропінг”** або випадання літери **“h”** на початку слів, а також **“ейч еддінг”** або додавання літери **“h”** на початку слів.

“Let’s ‘ave yer coat and yer ‘at” – *“Let’s have your coat and your hat”* – *“Давай заберемо твоє пальто і твій капелюх”*[76]

Явище **“ейч еддінгу”** виникло досить давно, але його вживання у мовленні не таке помітне і застосовується менше, ніж явище **“ейч дропінгу”**. Слід зазначити, що **“ейч еддінг”** використовується лише в окремих випадках, коли мовець хоче звернути на щось увагу, при цьому роблячи паузу.

“Iwentoutonthestreetan’ bleedin’ ca:swere :heverywhere” –

“Iwentoutonthestreetandbleedingcatswereeverywhere” – *“Я вийшов на вулиці і коти в крові були повсюди”* []

6) Чергування звуків [m-n] та інших консонантних звуків у романі.

“Aoo vose en:y bo:oos ah:side ve ‘ahse enburrussin” – *“All those empty bottles outside the house embarrassing.”* – *“Ті всі пляшки надворі збентежують”*[76]

Чергування також може відбуватись заміною одним звуком двох або навіть 3 слів. За такими чергуваннями можна інколи визначити із якої кокні вулиці або навіть з якої сім'ї, оскільки така особливість мовлення може передаватись з покоління в покоління і бути гордістю родини. Найбільш помітними є заміна слів на звуки [ch], [sh] і [zh].

"Izee comin', djou fink?" – "Is he coming, do you think?" – "Він йде, ти не знаєш?" [76]

"'Azhye mum?" – "How is your mom?" – "Як твоя мама?" [76]

"Wocha" є найбільш поширеним привітанням у Кокні, яке з часом перейшло у загальноживану англійську мову. Ця конструкція вживається вже доволі давно і звук "ch" заміняє три слова "what are you (doing)?".

7) Заміна заперечної форми минулого часу "didnot" на "never" або "niver".

"'e niver aw: :oo 'avebin up vere, aoiee teozh'im" – "He didn't ought to have been up there, I tells him." – "Він ніколи не вважав обов'язком бути там, я йому це казав." [76]

Роман Jennifer Worth "Call the Midwife" майже повністю просякнутий діалектом Кокні та яскраво відображає його колорит і особливості у мовленні персонажів роману. Досліджуючи цей роман, ми зрозуміли, що діалект Кокні творився протягом багатьох століть і твориться й досі, завдяки цьому Кокні можна вважати повноцінною мовою, а не лише діалектом, оскільки ним спілкуються не лише в осередках Лондона, а й по всій території Туманного Альбіону.

Jennifer Worth провела надзвичайно клопітку дослідницьку роботу задля написання роману і ці старання не були марними, адже, роман й справді може бути такою собі міні-енциклопедією діалекту Кокні, а також і його діалекту.

Мова перебуває в постійному русі. Вона постійно трансформується під впливом багатьох чинників. Одним з таких можливих чинників є діалект. Діалект Кокні довго вважався діалектом робітничого класу Лондона. Сьогодні Кокні можна почути з екранів телевізорів. Як свідчить дослідження сучасних британських мовознавців

Williams and Kerswill діалект Кокні став невід'ємною частиною британського мовлення BBC, котре вважалось носієм Стандартної Англійської мови (RP). Функціонування діалекту Кокні у медіа просторі можна простежити на прикладі популярного британського телевізійного серіалу «Call the Midwife», який був написаний за однойменною книгою Jeniffer Worth..

Серіал «Call the Midwife» є телевізійною драмою, що транслюється по телебаченню з 1985 року і до сьогодні. В центрі сюжету життєві перипетії, що відбуваються серед простих лондонців, що живуть у Східній його частині. Так, як події відбуваються в осередку простих мешканців британської столиці, то використання діалекту Кокні є цілком природнім. Саме цим пояснюється надзвичайна популярність серіалу серед глядачів, приблизно 18 мільйонів переглядів щотижня. Для того аби зрозуміти роль та особливості вживання діалекту Кокні у серіалі «Call the Midwife» нами було проаналізовано декілька епізодів. Саме мовлення головних персонажів було ключовим компонентом нашого аналізу. Для кращого розуміння змісту кожного окремого епізоду використовувалися англійські субтитри, що, в свою чергу, дало змогу занотувати всі найважливіші моменти, котрі стосувалися використання Кокні. Дія вищезгаданого серіалу відбувається у так званому районі “Валфорд”, що на Сході Лондона. Так, як Схід Лондона є осередком виникнення та функціонування діалекту Кокні, то така особливість яскраво відображається у мовленні головних персонажів.

В ході дослідження мови головних героїв серіалу «Call the Midwife» нами було встановлено, що мовлення більшості з них являє собою поєднання стандартної англійської та діалекту Кокні. Цей факт свідчить про те, що мова лондонців зазнала значної трансформації у зв'язку з культурним та соціальним розвитком міста. Якщо порівнювати англійську мову роману “Call the Midwife”, що описує повоєнний Лондон, та серіал «Call the Midwife» котрий зображує сучасну столицю, то стає очевидним, що мова значно змінилася. У ній зменшилася роль Кокні, зникли численні діалектні фрази, та зменшилося використання римованого діалекту. Важливим чинником у цьому процесі є освіта, що на сьогоднішній день є обов'язковою складовою сучасного суспільства. Незважаючи на це, діалект Кокні і сьогодні займає

помітне місце у мовленні лондонців. Це наше твердження можна довести з допомогою дослідженого нами серіалу, зокрема його мови. Так, як даний серіал не транслюється на українських телеканалах, та не є дубльований ні українською, ні російською мовою, то для дослідження ми використовували власний переклад на українською мову.

Проаналізувавши п'ять епізодів, можемо зазначити, що діалект Кокні займає помітне місце у мові головних героїв, а також він зберіг деякі фонетичні та граматичні особливості. Типовими особливостями мовлення, що є характерними для Кокні є Наступні:

7. Випадання початкового[h].

"It'll 'appen to you, my dear, the same as it 'appened to me." - *"It'll happen to you, my dear, the same as it happened to me"*. – “З тобою, моя люба станеться те ж саме, що сталося зі мною”[76]

"And this is your 'usband?" - *"And this is your husband?"* “І це твій чоловік”[76]

"He ain't look very 'happy. What 've you been sayin to 'im?" “He doesn't look very happy. What have you been saying to him?” – “У нього нещасний вигляд. Що ти йому наговорила?”[76]

"Where are we goin? Far away from 'ere.", “Where are we going? Far away from here.”- “Куди ми йдемо? Подалі звідси” [76]

"Wha' 'him?", “What him?”- “Що він?”[76]

"Look a' you, 'igh eels!", “Look at you, high heels!” – “Ти глянь, підбори!” [76]

"Did you know Heather, has got George Michael on 'er nightie and 'er slippers?" “Did you know Heather, has got George Michael on her nightie and her slippers?” – “А ти знаєш, що у Хізер Джордж Майкл на нічній сорочці і на тапках?”[76]

З вищезазначених прикладів можна зрозуміти, що випадання початкового [h] дещо змінює звучання слів і тим самим робить їх нечіткими. Такі слова важко зрозуміти, особливо тому, хто не є носієм мови.

8. Яскраво вираженим у мовленні героїв серіалу є типове для Кокні випадання звуку [t], особливо всередині слова:

"Well, I see you la'er", “Well, I see you later” –“Побачимось пізніше” [76]

“I have much work to complete la’er”, “I have much work to complete later” – “Я ще маю багато роботи” [76]

“*Why did tha’ happen doctor?*”, “Why did that happen, doctor?” – “Лікарю, чому це сталося?” [76]

9. Вживання в буквосполученні [th] звуків [f]замість [θ], та[v]замість[ð]:

“*Dere must be a couple of fings I must have forgotten to mention*”, “There must be a couple of things I must have forgotten to mention” – “Є кілька речей, про які я забув згадати”[76]

“*Which one is your way? I’m still finkin about it*”, “Which one is your way? I’m still thinking about it.” – “Котрий твій напрям? Я й досі про це думаю”[76]

“*I plan to move to Alex. It’s somefink I’ve always wanted. Wodjarekkun?*” “I plan to move to Alex. It’s something I’ve always wanted. What do you think?” – “Я планую переїхати до Алекса, бо це те, чого я завжди хотіла. Що Ти скажеш?” [76]

“*But no seriously where d’you reckon she’s gone? Cos that’s what I’ll tell ‘em*”, “But no seriously where yo you think she has gone? Because that’s what I’ll tell them” – “І куди ти думаєш вона поїхала? Бо це те, що я маю їм сказати” [76]

“*She’s upset. Finks, she’ll never see you again*”, “She’s upset. Thinks, she’ll never see you again” – “Вона засмучена. Думає, що вже ніколи більше тебе не побачить.”[76]

“*Vere isonefing Icantellyouthetrufabout,*” “There isonething Icantellyouthetruthabout” - “Це єдина річ, про яку я можу сказати правду” [76]

“*You’re not my mova, and I don’t want you to be*”, “You’re not my mother and I don’t want you to be” – “Ти не моя мама і я не хочу аби ти нею була” [76]

10. Замість особового займенника **youv** діалогах між персонажами телесеріалу можна почути форму **ya**, що є досить характерним для Лондонського діалекту Кокні.

“*I don’t wanna tell ya tha’ she’s not staying with us*”, “I don’t want to tell you that she’s not staying with us” “Не хочу тобі говорити про те, що вона залишається з нами” [76]

“*My Mum is gunning for ya*” “My Mum is gunning for you” “Мама за тобою стежить” [76]

“It’s none of your business, I tell ya”, *“It’s none of your business, I tell you”* “Кажу ж тобі, що це тебе не стосується” [76]

11. Використання заперечної форми *ain’t* дієслова *to be*, що є типовою особливістю Кокні дуже часто зустрічається в мовленні головних героїв серіалу *“Call the Midwife”*:

“And my legs, they should be walkin, ain’t they?” *“And my legs, they should be walking, don’t they”* – *“Мої ноги вже мали б ходити, чи не так?”* [76]

“It ain’t funny, know ya”, *“It’s not funny, you know”* “Ти знаєш, це зовсім не смішно” [76]

“I ain’t seen that before”, *“I haven’t seen that before”* “Я раніше цього не бачив”

У вищенаведеному прикладі видно, що в Кокні форма *ain’t* може застосовуватися не лише для теперішнього часу, форм *don’t/doesn’t*, але й для перфектного часу форм *haven’t/hasn’t*.

12. Уникнення кінцевого, тобто вимова звуку [n] замість [ŋ] на кінці слова є невід’ємною складовою Кокні, що також часто зустрічається в мовленні серіалу *«Call the Midwife»*:

“Bobby, you’re studyin’?”, *“Bobby, you’re studying?”* “Боббі, ти займаєшся?” []

“Come on, I’m freezing here. Dunno I mean?”, *“Come on, I’m freezing here. Do you know what I mean?”* “Я вже тут замерзаю. Ти чуєш?” [76]

“I’m not hidin. I got nofink to tell ya”, *“I’m not hiding. I got nothink to tell you”* “Я не ховаюся. Мені просто нічого тобі сказати”[76]

“First of all, we’re gettin use of a wheelchair”, *“First of all, we’re getting use of a wheelchair”* “Перш за все, ми використовуємо візок”[76]

Римований діалект, котрий вважається головною ознакою Кокні у проаналізованих нами епізодах зустрічається вкрай рідко. Це можна пояснити тим, що римований діалект є доволі особливим та колоритним. По відношенню до мовлення, що транслюється для широкого загалу, римований діалект не зовсім доречний адже не кожен глядач може зрозуміти значення кожного вислову. Не зважаючи на це, в серіалі зустрічається таке слово як *“grasshopper”*, що на діалекті Кокні означає поліцію: *grasshopper-copper*. [24]

Проаналізувавши декілька епізодів телесеріалу «Call the Midwife» можна зробити висновки про те, що діалект Кокні є важливою складовою частиною мовлення серіалу. У поєднанні з такими особливими характеристиками Кокні як випадання приголосних звуків [h]та[t], вживання[f,v]замість[θ,ð], заміна займенника уона **ya**, а також використання заперечної форми **ain't** дієсловат**obe**, мова Кокні має особливе звучання та колорит. Саме діалект Кокні надає мовленню лондонців своєрідності та особливості. Аби краще продемонструвати це наше твердження, нами було зроблено аудіо запис мови одного з жителів Лондона, котрий виріс в Східній частині Лондона, тому Кокні відома йому з дитинства. Повний текст аудіо запису наведений у додатку. Проаналізувавши аудіо запис, ми виявили, що для мовця є типовим вживання[f, v] замість [θ, ð], а також випадання кінцевого [ŋ] і заміна його на [n].

З усіх вищенаведених прикладів стає очевидним, що діалект Кокні займає помітне місце у мовленні серіалу «Call the Midwife».У 2003 році було проведене дослідження, що базувалося на твердженні про те, що в Шотландії, де транслювався телесеріал «Call the Midwife», можна було почути мову, з типовими для Кокні особливостями серед звичайних шотландців. Цей факт викликав підвищений інтерес серед дослідників, а також він став підтвердженням того, що діалект Кокні функціонує у сучасній англійській мові.

Зважаючи на це, можна стверджувати, що діалект Кокні зазнав певної трансформації, але він присутній в мовленні не лише лондонців, але й здатний впливати на мовлення загалом. Щодо функціонування діалекту Кокні в медіа, то очевидним є те, що він став невід'ємною частиною британського телебачення, особливо таких передових телеканалів як BBC, котрий транслює серіал «Call the Midwife». Це означає, що Кокні є не просто територіальним діалектом, але важливою складовою сучасної англійської мови британської столиці.

ВИСНОВКИ

Мова є складною та динамічною системою, характерними для якої є постійний розвиток та трансформація. Англійська мова на сьогодні є мовою міжкультурного спілкування, мова освіти та бізнесу. Дана робота присвячена дослідженню діалекту Кокні та римованого діалекту сучасної англійської мови.

Діалект – різновид мови, що вживається обмеженою групою людей, пов'язаних територіальною, професійною чи соціальною спільністю. Поширення діалектів є одним з найцікавіших у сучасній лінгвістиці, оскільки воно дозволяє заглибитись в історичні, соціальні та культурні події окремої території, на просторах котрої використовується той чи інший діалект.

Основною метою дослідження був комплексний аналіз діалекту та діалекту сучасної англійської мови, використання діалекту Кокні та римованого діалекту у художній літературі та медіа на прикладах роману «Call the Midwife» та британському серіалі «Call the Midwife».

Вивчення діалектів в історії кожної мови дає безцінним матеріалом не лише для досконалого розуміння витоків мови, її історичного минулого, а також дозволяє оцінити і зрозуміти особливості становлення та розвитку літературної мовної норми, територіальних діалектів, різних соціальних та професіональних говірок.

Дослідженню діалектів англійської мови приділяли увагу багато вчених ХХ століття, а саме В. Аракін, І. Іванова, Б. Ільш, Ю. Костюченко, Т. Расторгуєва та ін. Поняття діалекту все більше привертає увагу сучасної філології. Цю проблему розглядали також такі вчені-діалектологи як І. Гальперін, Г. Генне, М. Горке, Г. Еманн, В. Єлістратов, Г. Мозер, І. Пастух, С.Соколовська, М. Фахурдінова, В.Хом'яков, К. Якоб, Т. Шіппан. Розуміння поняття «діалект» і дотепер є відкритим питанням. Відомий лінгвіст В.Єлістратов характеризує діалект як “найновіший мовний варваризм”.

В ході нашого дослідження ми змогли дослідити лексичні, фонетичні та граматичні особливості діалекту Кокні. Було встановлено, що діалект Кокні, як і багато інших діалектів, характеризується таким мовним явищем, як вирівнювання

парадигми. Цікавим здається, що це явище зачіпає не лише дієслівні форми, а й займенники.

Аналіз теоретичного та практичного матеріалу дозволив досягти наступних результатів:

1. У ході дослідження було проаналізовано значення діалекту Кокні та римованого діалекту у сучасній англійській мові.
2. Провівши дослідження, можна стверджувати, що лондонський діалект Кокні став невід'ємною частиною як історії Лондона, так і значною частиною загальноживаної англійської мови, яка продовжує інтенсивно поширюватись у світі. Кокні є цікавим сам по собі, проте століття його творення зробили свій внесок в унікальність й своєрідність діалекту, і в сучасності Кокні можна вважати повноцінною і самобутньою складовою англійської мови.
3. Однією з найбільш помітних особливостей діалекту Кокні є, безперечно, мистецтво римованого діалекту. В сучасному світі не існує більше аналогів такої неперевершеної гри слів, які б одночасно мали неабиякий сенс і милозвучно співвідносились із вимовою мовця.
4. Діалект визначається як особливий вид мови, що існував на певному етапі розвитку суспільства, певній території, що належить даному суспільству, або серед певного кола людей з цього суспільства. Діалект використовується в межах відносно невеликої групи людей, що мешкають у певному суспільстві, має відмінності у своїй структурі від літературної норми, прийнятої цим суспільством. Діалект також має своє поняття "норма", але воно ніде не закріплено і є лише у свідомості мовця діалекту.
5. Діалект Кокні займає особливе місце серед англійських діалектів завдяки своїй популярності. Цей діалект має давню історію розвитку, протягом якої саме слово «кокні» неодноразово змінювало своє значення. Це асоціюється із специфічним районом Лондона - Іст-

Ендом. Образи його носіїв, хоча і не завжди правдиві, відомі в усьому світі завдяки творам таких англійських письменників і драматургів, як Вільям Шекспір, Чарльз Діккенс і Бернард Шоу. Можна сказати, що письменники намагалися передати особливості діалекту Кокні у своїх творах по-різному, виходячи з їх особистого сприйняття, оскільки літератури, написаної кокні носіями мови, не існує. Згодом багато мовознавців проводили свої дослідження, спираючись на лінгвістичний матеріал, отриманий з творів таких письменників.

6. Історично діалект Кокні формувався довгий період, але він є унікальним, оскільки увібрав у себе особливості кожної з епох у якій він мав можливість розвиватися: Бароко, Ренесанс, Просвітництво — кожна з цих великих епох віддала якусь майже непомітну особливість діалекту Кокні в процесі творення.
7. Досліджуючи роман Jennifer Worth “Покличте сестру” ми дійшли висновку, що ця книга є одним із найяскравіших прикладів, де можна побачити вживання діалекту Кокні в його оригінальному вигляді. Було виявлено ряд особливостей притаманних лише Кокні, як-от: випадання літери [h] на початку слів, вживання закінчення [-s] у формах теперішнього часу однини і множини, вживання подвійного заперечення у реченні та інші.

Згідно наших спостережень і проведеного дослідження можна з впевненістю сказати, що діалект Кокні став частиною загально британської культури, а також поширився не лише у межах Лондона, а й у інших англійських містах та провінціях.

Аналіз вибраного нами матеріалу дозволяє зробити висновок, що в діалекті Кокні використовуються деякі лексеми з розмовної мови, сленгу чи запозичень з інших мов, які на цьому діалекті набули дещо іншого значення або відтінку.

Результати роботи можуть бути використані філологами та дослідниками діалекту Кокні або мовних діалектів загалом, оскільки в ній наведено ряд прикладів та деякі особливості діалекту Кокні, а також римованого діалекту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Артемова А. Ф. К вопросу об эмоциональном. П., 2000. 10–18 с.
2. Афонасьева, И. В. Становление и особенности английского диалекта / И. В. Афонасьева. — Текст : непосредственный // Молодой ученый. — 2013. — № 10 (57). — С. 562-563.
3. Ахманова О. С. Словарь лингвистических терминов., 1966. 608 с.
4. Бабенко О.В. В усному мовленні. 2004. № 12. 21-24 с.
5. Басок Д. Р. Функціонування діалекту кокні в сучасних британських медіа / Дмитро Романович Басок. // Новини сучасної науки. – 2019. – №31. – С. 20–26.
6. Басок Д. Р. Функціонування діалекту Кокні в сучасній британській літературі / Дмитро Романович Басок. // Студентські наукові записки. – 2019. – №12. – С. 13–18.
7. Басок Д. Р. Функціонування діалекту кокні в сучасних британських медіа / Дмитро Романович Басок. // Новини сучасної науки. – 2020. – №32. – С. 20–26.
8. Бевзенко С.П. Укр. Діалектологія. – К., 1980.
9. Беляева Т.М., Хомяков В.А. Нестандартная лексика английского языка. 1985. 194 с
10. Белянин В., Бутенко І. Жива мова. М. 2000. 192с.
11. Богатикова Ю.А. «Биография Лондона» П. Акройда : выбор стратегии перевода диалекта Кокни // Вестн. Моск. ун-та. Сер. 22, Теория перевода. - 2010. - № 1. - С. 66-74.
12. Борисова-Лукашанец Е.Г. Про лексику современного молодежного жаргона. М., 1983. 104-120 с.
13. Брагина А. А. Лексика языка и культура страны / А. А. Брагина. – М.: Высшая школа, 1981. – 208 с.
14. Бубенникова О.А. Социально-территориальный диалект кокни в контексте культурно - лингвистической ситуации в Англии // Россия и Запад: диалог культур. - М., 2004. - Вып. 12, ч. 1. - С. 109.

15. Верба Л. Порівняльна лексикологія англійської та української мов. Вінниця. 2003. 184с
16. Волошин Ю. К. Американский сленг в разговорной речи. Ю.К. Волошин. К., 2002. 13–17 с.
17. Вулис А.З. В лаборатории. П., 1966. 142 с.
18. Гаращук Л.А. Социолекты кокни в произведениях английских писателей 19-20 вв. // Вестн. Житомир. гос. ун-та. Вып. 48. Филол. науки. - 2009. - № 5. - С. 201.
19. Гарбовский Н.К. Теория перевода. М., 2004. 544 с.
20. Глотова, А. В. Особенности перевода диалекта кокни в романе У. С. Моэма «Лиза из Ламбета» / А. В. Глотова // Збірник наукових праць. — Переяслав
21. Гэвин, Дж. Диалект Кокни [Текст] / Дж. Гэвин // Обучение за рубежом. — 2000. — № 4.
22. Диалект [Електронний ресурс] // Енциклопедія Сучасної України. – 2007. – Режим доступу до ресурсу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=24450.
23. Ельмслев Л. «Язык и речь. — В кн.: В. А. Звегинцев. История язы-кознания XIX—XX веков в очерках и извлечениях, ч. II.» 1960.
24. Ефимова, О.П.: Об экзистенциональных особенностях кокни / О. П. Ефимова // Уральский филологический вестник. — Череповец, 2012. — № 3.
25. Єфімов Л.П., Ясінецька О.А. Стилїстика англійської мови і дискурсивний аналіз. Вінниця. 2004. 240с.
26. Жирмунский В. М. Национальный язык и социальные диалекты / Л.: Высшая школа, 1936. – 198 с.
27. Жирмунский В.М. Национальный язык и социальные диалекты. К., 1936. 215 с.
28. Залеская Л. Д. Пособие по истории английского языка / Л. Д. Залеская, Д. А. Матвеева. – М.: Высшая школа, 1981. – 239 с.
29. Ільїш Б. А. Історія англійської мови / Б. А. Ільїш. – М.: Вища школа, 1968. – 420с.
30. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу. В., 2001. 448 с.
31. Кухаренко В. Практикум з стилістики англійської мови. 2-ге вид. Вінниця. 2000. 160с.

32. Ленивкин С.Л. Рифмованный диалект «кокни» // Проблемы лингвистики, межкультурной коммуникации и лингводидактики. - М., 2006. - Вып. 8. - С. 92-96.
33. Липатов А.Т. Сленг як проблема соціолінгвістики. М. 2010. 318с.
34. Луханина, А. С. Особенности функционирования кокни в английской литературе / А. С. Луханина. — Текст : непосредственный // Молодой ученый. — 2018. — № 25 (211). — С. 345-347. —
35. Маковский М. М. Английские социальные диалекты / М. М. Маковский. – М.: Высшая школа, 2002. – 344 с.
36. Митрофанов О.В., Нікітіна Т.Г. Молодіжний сленг. М. 2005. 201с.
37. Моэм, У. С. Леди Фредерик / У. С. Моэм..
38. Овчар О. Аспекти використання англійського та американського сленгу на прикладі телепередач / Олександр Овчар. // "Наукові записки: Серія Філологічна". – 2020. – №19. – С. 45–48.
39. Ощепкова В. В. Великобритания: страна, люди, традиции / В. В. Ощепкова, А. П. Булкин. – М.: Высшая школа, 2000. – 371 с.
40. Пастух І. Німецький сленг: інтегративні особливості неологізмів сьогодення. Х., 2010 . № 4. 76–79 с.
41. Петрова Г. С., Беляков В. И. Общая английская фразеология. – Днепропетровск: Наука и техника, 2003. – 225 с.
42. Потятиник У.О. Соціолінгвістичні та прагмастилістичні аспекти функціонування сленгової. Л., 2003. 246 с.
43. Руденко М. Исследование арого, жаргона и сленга: вопросы терминологии. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/issledovanie-argo-zhargona-i-slenga-voprosy-terminologii/viewer>
44. Сердюкова, О. И. Новаторство Э. Бёрджесса в развитии жанра антиутопии / О. И. Сердюкова // НАУЧНАЯ ДИСКУССИЯ: вопросы юриспруденции, филологии, социологии, политологии, философии, педагогики, психологии, истории, математики, медицины, искусства и архитектуры. — С. 49–58.
45. Смирницкий А. И. Лекции по истории английского языка / А. И. Смирницкий. – М.: Добросвет, 2000. – 304 с.

46. Ставицька Л. Український жаргон. К. 2005. 494с.
47. Торчинська Н. М. Українська діалектологія : навчальний посібник / Н. М. Торчинська. – Хмельницький, 2017. – 158 с.
48. Хмельницький, 2013 — С. 224–226. Ефимова, О. П.: Об экзистенциальных особенностях кокни / О. П. Ефимова // Уральский филологический вестник. — Череповец, 2012. — № 3. — С. 192–197.
49. Хорнби А. С. Конструкции и обороты английского языка / Пер. с английского А. С. Игнатьева. - М.: АО Буклет, 1994. – 320 с.
50. Шляхтова А.А. Способы образования рифмованных диалектизмов. // Личность – Слово - Социум: материалы VII междунар. науч.-практ. конф., 11-12 апр. 2007. / отв. ред. Т.А. Фалалеева. – Минск: «Паркус плюс», 2007. - Ч. 2. - С. 233-237;
51. Шпет, Г. Комментарий к роману Чарльза Диккенса «Посмертные записки Пиквикского клуба» / Г. Шпет.
52. Altendorf, U.1999. Estuary English: Is English going Cockney? Moderna-Sprak v 93 (1) - P. 57.
53. Beale P. A Dictionary of Slang and Unconventional English. – L.: Routledge, 1999. – 534p.
54. Bill Lavender's."Cockney Rhyming Slang". [електронний ресурс],режим доступу <http://www.cockney.co.uk/cockney-rhyming-slangs.html>
55. Carpenter, D. A. "King, Magnates, and Society: The Personal Rule of King Henry III, 1234-1258." Speculum 60, no. 1 (1985): 39-70. Accessed December 3, 2020. doi:10.2307/2852133.
56. Dialect [Електронний ресурс] // Britannica. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.britannica.com/topic/dialect>.
57. Dialect [Електронний ресурс] // Merriam-Webster. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/dialect>.
58. Franklyn J. A Dictionary of Rhyming Slang / J. Franklyn. — London: Routledge, 1994. — 224 p.

59. Giles, Howard and Sassoon, Caroline. 1983. The Effect of Speakers' Accents, Social Class and Background and Message Style on British Listeners' Social Judgements. *Language and Communication*, v 3 (3) pp 305-313
60. Hughes, A. & Trudgill, P. 1987. *English Accents and Dialects: an introduction to Social and Regional Varieties of British English*. 2nd edition. Edward Arnold, London. – P. 132
61. *J. Cockney Dialect and Slang* / J. Fawler. — Oachita Baptist Unversity, 1984. — 22 p.
62. *J. Franklyn The Cockney: A*
63. Lyashenko I., Leonovich O. Cockeney or the "London Language" // ИЯШ. -1994.-N.4.- p.86-89.
64. Matthwes, W. *Cockney Past and Present* [Text] / W. Matthwes. — London and Boston: Routledge & Kegan Paul, 1972.
65. Milroy, J. *Real English. The Grammar of English Dialects in the British Isles* [Text] / J. Milroy, L. Milroy. — London: Longman, 1993.
66. Mott, B. *Traditional Cockney and popular London speech* / B. Mott. — *Dialectologia*, 2012. — P. 69–94.
67. Park, K. *Bible Stories in Cockney Rhyming Slang* / K. Park. — London, 2009. — 32 p.
68. Pei M. *The History of English Language*. - N.Y.: New American Library, 1994. – 438p.
69. Sivertsen, Eva (1960). *Cockney Phonology*. Oslo: University of Oslo. – P.56.
70. *survey of London life and language* -Printed in GB by Ebenezer Baylis and Son Ltd, Worcester and London, 1953. – 252– 278 c.
71. *The British Isles*. Cambridge University Press 1991. The Cockneyfication of RP? In Gunnel Melchers and Nils-Lennart Joahannesson (ed.) – P.35.
72. The Cockneyfication of RP? In Gunnel Melchers and Nils-Lennart Joahannesson (ed.) *Nonstandard varieties of Language*. (Papers from the Stockholm Symposium 11-13 April 1991. Stockhold: Almqvist & Wiksell International.
73. *The Oxford Dictionary of English Etymology* [Text] / Ed. by C. T. Onions. — Oxford, 1966

74. Thorne T. Dictionary of contemporary slang. – L.: Bloomsbury, 1997. – 486p.
75. Trudgill Peter Dialects of England 1999 2ed Oxford Blackwell
76. Worth J. "Call the Midwife" / Jennifer Worth. – London: Metron Books, 2012. – 351 с. – (Phoenix). – (357910864).
77. Wells, J. C. Accents of English. Volume 2: The British Isles / J. C. Wells. — Cambridge University Press, 1982. — 466 p.
78. Wells, J.C. Estuary English web site (regularly maintained by J.C. Wells) Provides numerous web links to "scholarly articles, papers, lectures, web sites and "light journalism."1998. Cockney (iii): and Estuary English. Handout for lecture for November 9, 1998 for PLINX202 English Accents.
79. Wright P. Cockney Dialect and Slang. Учебное пособие L.: PenguinBooks, 1981. 154 с.

ДОДАТОК А
Карта поширення діалекту Кокні на території Лондона

